

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1670 rendelete (2018. október 23.) a 110/2008/EK rendeletnek a lejárólúst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsú Unión belüli forgalomba hozatalára vonatkozó névleges mennyiségek tekintetében történő módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1671 rendelete (2018. október 23.) az (EU) 2017/825 rendeletnek a strukturálisreform-támogató program pénzügyi keretösszegének növelése és a program általános célkitűzésének kiigazítása tekintetében történő módosításáról 3
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1672 rendelete (2018. október 23.) az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről 6

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről 22

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1674 határozata (2018. október 23.) a 2003/17/EK tanácsi határozatnak a Brazil Szövetségi Köztársaságban a takarmánynövény- és gabonavetőmag-termesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések egyenértékűsége és a Brazil Szövetségi Köztársaságban termesztett takarmánynövény- és gabonavetőmagok egyenértékűsége tekintetében, valamint a Moldovai Köztársaságban a gabona-, zöldség-, olaj- és rosnövényvetőmag-termesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések egyenértékűsége és a Moldovai Köztársaságban termesztett gabona-, zöldség-, olaj- és rosnövényvetőmagok egyenértékűsége tekintetében történő módosításáról 31
-

II Nem jogalkotási aktusok

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1675 határozata (2018. október 2.) Hollandia EGF/2018/001 NL/Financial service activities referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről 36
-

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15.) 38
- ★ Helyesbítés a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (VIS-rendelet) (HL L 218., 2008.8.13.) 39

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1670 RENDELETE

(2018. október 23.)

a 110/2008/EK rendeletnek a lepárlóüst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsú Unión belüli forgalomba hozatalára vonatkozó névleges mennyiségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) 2012. november 29-én a Tanács határozatot fogadott el, amelyben felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen Japánnal egy szabadkereskedelmi megállapodásról.
- (2) Az Európai Unió és Japán közötti gazdasági partnerségi megállapodásra (a továbbiakban: a megállapodás) irányuló tárgyalások sikeresen lezárultak, és a megállapodást 2018. július 17-én aláírták.
- (3) A megállapodás 2-D. melléklete úgy rendelkezik, hogy az egyszer párolt sócsú a szeszesital-adóról szóló japán törvény (az 1953. évi 6. számú törvény) 3. cikkének 10. pontjában meghatározottak szerint Japánban, lepárlóüst használatával készül, majd ott is kerül palackozásra; ez a termék az egyéb alkalmazandó uniós jogi követelmények teljesítése esetén az uniós piacon hagyományos, négy gós (合) és egy sós (升) üvegekben – amelyek 720 ml-es és 1 800 ml-es névleges mennyiségnek felelnek meg – hozható forgalomba.
- (4) A 2007/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ úgy rendelkezik, hogy az előre csomagolt termékek csak akkor hozhatók forgalomba az uniós piacon, ha azokat az említett irányelv mellékletének 1. pontjában felsorolt névleges mennyiségekben csomagolták előre. A szeszes italok esetében a 2007/45/EK irányelv mellékletének 1. pontja kilenc, 100 ml és 2 000 ml közötti névleges mennyiséget említ. E névleges mennyiségek között nem szerepel a 720 ml-es és az 1 800 ml-es mennyiség, amely névleges mennyiségekben a lepárlóüst használatával készül, egyszer párolt sócsút Japánban palackozzák és forgalmazzák.
- (5) Eltérést kell tehát megállapítani a szeszes italokra vonatkozó, a 2007/45/EK irányelv mellékletében foglalt névleges mennyiségektől annak biztosítása érdekében, hogy a lepárlóüst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsút az uniós piacon a megállapodás 2-D. mellékletében foglaltak szerint 720 ml-es és 1 800 ml-es üvegméretben – amelyek a négy gós (合) és egy sós (升) tradicionális japán üvegméretnek felelnek meg – lehessen forgalomba hozni.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 119. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 9-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/45/EK irányelve (2007. szeptember 5.) az előrcsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról, a 75/106/EGK és a 80/232/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint a 76/211/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 17. o.).

- (6) A 2007/45/EK irányelvtől való eltérést a 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ módosításával kell bevezetni, annak biztosítása érdekében, hogy a lepárlóüst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsút egyszerre hozhassák forgalomba valamennyi tagállamban a megállapodás hatálybalépésekor.
- (7) A 110/2008/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) A megállapodás lepárlóüst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsú uniós piacon történő forgalomba hozatala tekintetében történő végrehajtásának biztosítása érdekében ezt a rendeletet a megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 110/2008/EK rendelet IV. fejezetébe a következő cikk kerül beillesztésre:

„24a. cikk

Eltérés a 2007/45/EK irányelv névleges mennyiségekre vonatkozó követelményeitől

A 2007/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(*) 3. cikkétől, valamint az említett irányelv melléklete 1. pontjának hatodik sorától eltérve, a lepárlóüst használatával készült és Japánban palackozott, egyszer párolt sócsú ^(**) az uniós piacon 720 ml-es és 1 800 ml-es névleges mennyiségekben forgalomba hozható.

^(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/45/EK irányelve (2007. szeptember 5.) az előrecsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról, a 75/106/EGK és a 80/232/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, valamint a 76/211/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 247., 2007.9.21., 17. o.).

^(**) Az Európai Unió és Japán közötti gazdasági partnerségi megállapodás 2-D. mellékletében említettek szerint.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 110/2008/EK rendelete (2008. január 15.) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszerezéséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 39., 2008.2.13., 16. o.).

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1671 RENDELETE

(2018. október 23.)

az (EU) 2017/825 rendeletnek a strukturálisreform-támogató program pénzügyi keretösszegének növelése és a program általános célkitűzésének kiigazítása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 175. cikke harmadik bekezdésére és 197. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió a tagállamok kérésére támogathatja a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek az uniós jog végrehajtásához szükséges közigazgatási kapacitásaik javítására irányulnak.
- (2) A strukturálisreform-támogató program (a továbbiakban: a program) létrehozásának célja a tagállamok azon képességének erősítése, hogy az uniós érdekeket szolgáló igazgatási és növekedés-fenntartó strukturális reformokat dolgozzanak ki és hajtsanak végre, többek között az uniós alapok hatékony és eredményes felhasználását szolgáló támogatásnyújtás révén. A program szerinti támogatást, amely a legkülönbözőbb szakpolitikai területeket érintheti, a Bizottság nyújtja a tagállamok kérelme alapján. A szilárd gazdasági, társadalmi és területi struktúrákra épülő, ellenállóképes gazdaság és társadalom kialakítása, amely biztosítja a tagállamok számára a hatékony sokkelnyelést, és a sokkokat követő gyors helyreállást, hozzájárul a gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz, és serkenti a növekedési potenciált. A tagállamoknak jogi keretükkel összhangban ösztönözniük kell a nemzeti és regionális közigazgatás és az érdekelt felek megfelelő hozzájárulását és bevonását. Az említett fejlemények eléréséhez az intézményi, igazgatási és növekedés-fenntartó, a tagállamok számára fontos strukturális reformok végrehajtása, valamint az uniós érdekeket szolgáló strukturális reformok terén a helyi felelősségvállalás fontos eszköz.
- (3) A program intézkedéseiről és tevékenységeiről, valamint azok eredményeiről adott esetben uniós, nemzeti és regionális szinten folytatott hatékony kommunikáció alapvető fontosságú a program eredményeinek közismertté tétele, a láthatóság biztosítása, valamint a program helyi eredményeire vonatkozó tájékoztatásnyújtás érdekében.
- (4) Mivel a támogatás iránti igény meghaladhatja a program finanszírozási kereteit, a kérelmeket – adott esetben – az érintett tagállamnak a támogatási kérelmek benyújtásakor fontossági sorrendbe kell állítania. Ebben az összefüggésben figyelmet kell fordítani azokra a támogatási kérelmekre, amelyek kapcsolódnak az európai szemeszterhez, valamint a kohézióhoz, az innovációhoz, a foglalkoztatáshoz, továbbá az intelligens és fenntartható növekedéshez kapcsolódó szakpolitikai területekhez. Az átfedések elkerülése érdekében a programnak a többi eszközt ki kell egészítenie.
- (5) Mivel a program nem nyújt finanszírozást a tagállamoknak, csak technikai támogatást, nem célja a nemzeti költségvetésekből származó finanszírozás helyettesítése vagy kiváltása.
- (6) A tagállamok a kezdeti várakozásokat meghaladó, egyre növekvő mértékben vették igénybe a program keretében nyújtott támogatást. A Bizottsághoz a 2017-re vonatkozó ciklusban beérkezett támogatási kérelmek – becsült költségük alapján – jelentős mértékben meghaladták a rendelkezésre álló éves allokációt. A 2018-ra vonatkozó ciklusban a beérkezett kérelmek becsült értéke ötszöröse volt az adott évre igénybe vehető pénzügyi források összegének. Szinte valamennyi tagállam kért támogatást a program keretében, és a kérelmek a program által lefedett valamennyi szakpolitikai területet érintik.

⁽¹⁾ HL C 237., 2018.7.6., 53. o.

⁽²⁾ HL C 247., 2018.7.13., 54. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 9-i határozata.

- (7) A gazdaság ellenálló képességének megerősítéséhez és az európai gazdasági és monetáris unióban való sikeres részvételhez és a fokozottabb érdemi konvergencia eléréséhez, valamint az Unió hosszú távú stabilitásának és jólétének biztosításához elengedhetetlen feltétel a gazdasági és társadalmi kohézió olyan strukturális reformok révén történő előmozdítása, amelyek az Unió hasznára válnak, és amelyek összhangban állnak az Unió alapelveivel és értékeivel. Ez egyaránt fontos azon tagállamok euroövezeti csatlakozásra való felkészüléséhez, amelyek pénzneme nem az euro, valamint az euroövezeten belüli tagállamok számára.
- (8) Indokolt ezért, hogy a program általános célkitűzésében – vagyis a gazdasági és társadalmi kihívásokra adandó válaszokhoz való hozzájáruláshoz kapcsolódva – hangsúlyt kapjon, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió, a versenyképesség, a termelékenység, a fenntartható növekedés és a munkahelyteremtés, valamint a beruházások és a társadalmi befogadás ösztönzése hozzájárulhat azon tagállamok euroövezetben való jövőbeli részvételének előkészítéséhez is, amelyek pénzneme nem az euro.
- (9) Az általános és konkrét célkitűzések megvalósítása érdekében és a program által finanszírozandó, támogatható fellépések keretében rá kell mutatni arra, hogy a program intézkedései és tevékenységei – tiszteltetben tartva az egyenlő bánásmód elvét valamennyi tagállam viszonylatában – irányulhatnak olyan reformok támogatására is, amelyek hozzájárulhatnak a tagállamok euroövezeti csatlakozásra való felkészüléséhez.
- (10) A tagállamok támogatás iránti növekvő igényének teljesítéséhez, továbbá tekintettel arra, hogy támogatni kell az Unió érdekeit szolgáló strukturális reformok végrehajtását, köztük azon tagállamok euroövezeti csatlakozásra irányuló erőfeszítéseit, amelyek pénzneme nem az euro, a programhoz kapcsolódó pénzügyi allokációt olyan megfelelő mértékűre kell növelni, hogy az Unió által nyújtott támogatás összhangban legyen a kérelmező tagállamok igényeivel, és azt a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek megfelelően használják fel. Ez a növekedés nem befolyásolhatja kedvezőtlenül a kohéziós politika egyéb prioritásait. Mindemellett a tagállamok számára nem szabad kötelezővé tenni, hogy az európai strukturális és beruházási alapokból származó, nemzeti és regionális célokra elkülönített forrásait átcsoportosítsák.
- (11) Annak biztosításához, hogy a minőségi támogatás nyújtása a lehető legkisebb késedelemmel valósuljon meg, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a pénzügyi keretösszeg egy részét a programot támogató tevékenységek költségeinek fedezésére is felhasználja, így például a projektek helyszíni minőség-ellenőrzéséhez, nyomon követéséhez és értékeléséhez kapcsolódó kiadásokra. Ezek a tevékenységek fontosak a projektvégrehajtás hatékonysága szempontjából.
- (12) Az (EU) 2017/825 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (13) Az e rendeletben foglalt intézkedések azonnali alkalmazásának lehetővé tétele érdekében e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2017/825 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Általános célkitűzés

A program általános célkitűzése a tagállamok – euroövezeti csatlakozásra való felkészülést is esetlegesen előmozdító – intézményi, igazgatási és növekedés-fenntartó strukturális reformjainak elősegítése azáltal, hogy támogatást nyújt a nemzeti hatóságoknak a gazdasági és társadalmi kihívásokra válaszként az intézményi, kormányzati, közigazgatási, valamint gazdasági és társadalmi ágazatok reformjára és megerősítésére irányuló intézkedések tekintetében, amelyek célja a kohézió, a versenyképesség, a termelékenység, a fenntartható növekedés és a munkahelyteremtés, valamint a beruházások és a társadalmi befogadás ösztönzése, valamint az Unióon belüli reálkonvergenciához való hozzájárulás, elsősorban a gazdaságirányítási folyamatok keretében, többek között az uniós alapok hatékony, eredményes és átlátható felhasználásának elősegítése révén.”

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/825 rendelete (2017. május 17.) a strukturálisreform-támogató program 2017–2020-as időszakra vonatkozó létrehozásáról, valamint az 1303/2013/EU és az 1305/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 129., 2017.5.19., 1. o.).

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„5a. cikk

Az euroövezetbeli tagságra való felkészülés támogatása

A 4. és 5. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében és a 6. cikkben említett támogatható intézkedések keretében a programból finanszírozás nyújtható az olyan reformok támogatására irányuló intézkedésekhez és tevékenységekhez is, amelyek segíthetik a tagállamok euroövezeti csatlakozásra való felkészülését.”

3. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A program végrehajtására meghatározott pénzügyi keretösszeg folyó áron 222 800 000 EUR.”;

b) a (2) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„A kiadások emellett fedezhetik egyéb támogató tevékenységeknek – például a támogatási projektek helyszíni minőség-ellenőrzésének és nyomon követésének – a költségeit is.”

4. A 16. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) támogatási intézkedések végrehajtása.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1672 RENDELETE

(2018. október 23.)

az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac mint az áruk, személyek, szolgáltatások és tőke szabad és biztonságos áramlását biztosító terület harmonikus, fenntartható és inkluzív fejlődésének előmozdítása az Unió egyik prioritása.
- (2) A jogsértő jövedelmek visszaforgatása a gazdaságba és a pénz jogsértő tevékenységek finanszírozására való fordítása torzulásokat és tisztességtelen versenyhátrányt eredményez a jogkövető polgárokkal és társaságokkal szemben, és következésképpen veszélyt jelent a belső piac működésére. Ezenfelül az említett gyakorlatok elősegítik az uniós polgárok biztonságát veszélyeztető büntetendő és terrorista cselekményeket is. Ennek megfelelően az Unió lépéseket tett saját védelme érdekében.
- (3) Az Unió által tett lépések egyik fő pillére a 91/308/EKG tanácsi irányelv ⁽³⁾ volt, amely a pénzügyi intézmények, a jogi személyek és bizonyos hivatások vonatkozásában egy sor intézkedést és kötelezettséget állapított meg, többek között az átláthatósággal és az adatrögzítéssel, továbbá az „ügyfél-megismerési” rendelkezésekkel kapcsolatban, valamint a gyanús ügyletek nemzeti pénzügyi információs egységeknek való bejelentésére vonatkozó kötelezettséget állapított meg. A pénzügyi információs egységeket az ilyen ügyletek értékelésére szolgáló központként hozták létre, a más országbeli kollégáikkal való érintkezés, valamint – szükség esetén – az igazságügyi hatóságokkal való kapcsolatfelvétel érdekében. Azóta a 91/308/EKG irányelvet módosították, és azt későbbi intézkedések váltották fel. A pénzmosság megelőzésére vonatkozó rendelkezéseket jelenleg az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ rögzíti.
- (4) Tekintettel annak kockázatára, hogy a 91/308/EKG irányelv alkalmazása a jogsértő célt szolgáló készpénzforgalom növekedéséhez vezethet, ami veszélyeztetheti a pénzügyi rendszert és a belső piacot, az említett irányelvet kiegészítette az 1889/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾. Az említett rendelet célja a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és felderítése olyan ellenőrzési rendszer létrehozása révén, amely a 10 000 EUR – vagy más valutában azzal egyenértékű – vagy azt meghaladó összegű készpénzt vagy bemutatóra szóló átruházható értékpapírt magánál tartó, az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó természetes személyekre alkalmazandó. Az „Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó” kifejezést az Unió területének az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 355. cikkében meghatározott fogalmára hivatkozással kell meghatározni annak biztosítása érdekében, hogy e rendeletnek a lehető legszélesebb alkalmazási köre legyen, és hogy semmilyen terület ne mentesüljön e rendelet alkalmazása alól, és ne kínálhasson lehetőséget az alkalmazandó ellenőrzések kijátszására.
- (5) Az 1889/2005/EK rendelet végrehajtotta a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: FATF) által kidolgozott, a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó nemzetközi szabványokat a Közösségen belül.

⁽¹⁾ HL C 246., 2017.7.28., 22. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 9-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 91/308/EKG irányelve (1991. június 10.) a pénzügyi rendszer pénzmossási célokra történő felhasználásának megakadályozásáról (HL L 166., 1991.6.28., 77. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosság vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1889/2005/EK rendelete (2005. október 26.) a Közösség területére belépő, illetve a Közösség területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 9. o.).

- (6) Az 1989-ben Párizsban tartott G7 csúcstalálkozón létrehozott FATF egy kormányközi szerv, amely szabványokat határoz meg, és elősegíti a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a nemzetközi pénzügyi rendszer integritását fenyegető egyéb veszélyek elleni küzdelem érdekében hozott jogi, szabályozási és operatív intézkedések hatékony végrehajtását. Számos tagállam tagja a FATF-nak, vagy regionális szerveken keresztül képviselteti magát a FATF-ban. Az Uniót a FATF keretében a Bizottság képviseli, és az Unió elkötelezte magát a FATF ajánlásainak hatékony végrehajtása mellett. A 32. FATF-ajánlás a készpénzfutárokról rögzíti, hogy intézkedéseket kell életbe léptetni a határokon átnyúló készpénzforgalom megfelelő ellenőrzése tekintetében.
- (7) Az (EU) 2015/849 irányelv számos olyan büntetendő cselekményt azonosít és ír le, amelyekből pénzmosás tárgyát képező vagy terrorizmusfinanszírozásra fordított jövedelem származhat. Az e büntetendő cselekményekből származó jövedelmeket pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljából gyakran átszállítják az Unió külső határain. E rendeletnek ezt figyelembe kell vennie, és olyan szabályrendszert kell meghatározni, amely a pénzmosás – és különösen a nemzeti jogban meghatározott olyan alaphűncselekmények mint az adóbűncselekmények – és a terrorizmusfinanszírozás mint olyan megelőzéséhez való hozzájáruláson túlmenően elősegíti az (EU) 2015/849 irányelvben meghatározott büntetendő cselekmények megelőzését, felderítését és az ezekkel kapcsolatos nyomozást.
- (8) A jogsértő módon megszerzett értékek határokon át történő továbbításának céljára használt mechanizmusokra való rálátás növekedett. Ennek eredményeként a FATF ajánlásait naprakésszé tették, az (EU) 2015/849 irányelv módosításokat vezetett be az uniós jogi keretrendszerbe, és új bevált gyakorlatokat dolgoztak ki. Ezen fejlemények eredményeként, valamint a meglévő uniós jogszabályok értékelése alapján az 1889/2005/EK rendeletet módosítani szükséges. A szükséges módosítások terjedelmére figyelemmel azonban az 1889/2005/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és új rendelettel kell felváltani.
- (9) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon képességét, hogy nemzeti jogukban az Unión belüli készpénzforgalom további nemzeti ellenőrzését írják elő, feltéve, hogy ezek az ellenőrzések összhangban vannak az uniós alapvető szabadságokkal, különösen az EUMSZ 63. és 65. cikkével.
- (10) Egy, az Unión belüli készpénzforgalom összehasonlítható ellenőrzését lehetővé tevő uniós szintű szabályzat nagymértékben segítené a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében tett erőfeszítéseket.
- (11) E rendelet nem érinti az Unió vagy a tagállamok általi azon intézkedéseket, amelyeket az EUMSZ 66. cikke szerint a gazdasági és monetáris unió működésének súlyos nehézségeket okozó vagy azzal fenyegető tőkemozgások korlátozása érdekében vagy az EUMSZ 143. és 144. cikke szerint a fizetési mérleg hirtelen válságának eredményeként tettek.
- (12) Figyelembe véve a vámhatóságok jelenlétét az Unió külső határain, a külső határokat átlépő személyek és áruk ellenőrzésének elvégzése terén szerzett szakértelmüket és az 1889/2005/EK rendelet alkalmazásában szerzett tapasztalatukat, e rendelet alkalmazásában e hatóságoknak továbbra is illetékes hatóságokként kell eljárniuk. Ugyanakkor a tagállamoknak továbbra is lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a külső határokon jelenlévő más nemzeti hatóságokat jelöljenek ki illetékes hatóságként. A tagállamoknak továbbra is megfelelő képzést kell nyújtaniuk a vámhatóságok és más nemzeti hatóságok személyzete számára az ilyen ellenőrzések végzéséről, többek között a készpénzalapú pénzmosásról.
- (13) Az e rendeletben alkalmazott egyik kulcsfontosságú fogalom a „készpénz”, amelyet úgy kell meghatározni, hogy négy kategóriát tartalmazzon: valuta, bemutatóra szóló átruházható értékpapírok, könnyen készpénzzé tehető értékhordozóként használt áruk és a feltöltőkártyák bizonyos típusai. Jellemzőikre tekintettel bizonyos bemutatóra szóló átruházható értékpapírokat, könnyen készpénzzé tehető értékhordozóként használt árukat, valamint bankszámlához nem kapcsolt feltöltőkártyákat, amelyeken nehezen felderíthető pénzösszeget tárolhatnak, valószínűsíthetően valuta helyett használnak a külső határokon át történő értéktovábbítás névtelen eszközeként olyan módon, amely nem követhető nyomon a hatóságok klasszikus felügyeleti rendszerének alkalmazásával. E rendeletnek ezért rögzítenie kell a „készpénz” fogalm meghatározásának alapvető alkotóelemeit, ugyanakkor lehetővé téve a Bizottság számára, hogy módosíthassa e rendelet nem alapvető alkotóelemeit, reagálva a bűnözők és elkövető társaik azon kísérletére, hogy a csupán egy típusú könnyen készpénzzé tehető értékhordozóra vonatkozó ellenőrző intézkedést egy másik típusú értékhordozónak a külső határokon át történő továbbításával kerüljék meg. Ha jelentős mértékű ilyen magatartásra vonatkozó bizonyítékot derítenek fel, alapvető fontosságú, hogy a helyzet orvoslása érdekében az intézkedéseket gyorsan tegyék meg. Annak ellenére, hogy a Bizottságnak a belső piacot érintő és a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékeléséről szóló, 2017. június 26-i jelentése szerint a virtuális fizetőeszközök magas szintű kockázatot jelentenek, a vámhatóságok nem rendelkeznek hatáskörrel ezek nyomon követéséhez.

- (14) A bemutatóra szóló átruházható értékpapírok nyilvántartásba vétel vagy név szerinti említés hiányában is feljogosítják fizikai birtokosukat egy pénzösszeg kifizetésének követelésére. Ezek könnyen használhatók jelentős érték-mennyiségek továbbítására, és nagy hasonlóságot mutatnak a valutával a készpénzzé tehetőséget, az anonimitást és a visszaélés kockázatát illetően.
- (15) A könnyen készpénzzé tehető értékhozóként használt áruk értékének térfogatukhoz viszonyított aránya magas, vonatkozásukban létezik egy könnyen hozzáférhető nemzetközi kereskedelmi piac, amely lehetővé teszi azok valutára váltását szerény ügyleti költség mellett. Ezek az értékhozók főként szabványosított módon jelennek meg, amely lehetővé teszi értékük gyors ellenőrzését.
- (16) A feltöltőkártyák olyan, nem névre szóló, monetáris értéket vagy pénzösszeget hordozó, vagy azokhoz hozzáférést biztosító kártyák, amelyekkel fizetési műveletek végezhetők, áruk vagy szolgáltatások vásárolhatók, vagy amelyek valuta-visszaváltásra használhatók. A feltöltőkártyák nem kapcsolódnak bankszámlához. A feltöltőkártyák magukban foglalják az (EU) 2015/849 irányelvben említett nem névre szóló feltöltőkártyákat is. Széles körben használják őket többféle jogszerű célra, és néhány ilyen eszköz egyértelműen szolgálja a társadalom érdekeit is. Az ilyen feltöltőkártyák könnyen átruházhatók és felhasználhatók jelentős értékek külső határokon át történő továbbítására. A „készpénz” fogalom meghatározásában ezért szerepelniük kell a feltöltőkártyáknak is, különösen, ha azok ügyfél-átvilágítási eljárás nélkül is megvásárolhatók. Így – a rendelkezésre álló technológiát figyelembe véve – lehetőség lesz az ellenőrzések kiterjeszhetőségére a feltöltőkártyák bizonyos típusaira is, ha a bizonyítékok ezt indokolják, feltéve, hogy ezen ellenőrzések kiterjesztésére az arányosság és a gyakorlati végrehajthatóság kellő figyelembevételével kerül sor.
- (17) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó természetes személyek számára készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettséget kell előírni. A szabad mozgás indokolatlan korlátozásának vagy a polgárok és a hatóságok közigazgatási formalitásokkal való túlzott megterhelésének elkerülése érdekében a kötelezettséget 10 000 EUR küszöbértékhez kell kötni. E kötelezettségnek az ilyen összeget maguknál, a poggyászukban vagy a külső határok átlépésére használt közlekedési eszközben tartó hordozókra kell vonatkozni. Elő kell írni e személyek számára, hogy a készpénzt bocsássák ellenőrzés céljából az illetékes hatóságok rendelkezésére, és ha szükséges, mutassák meg ezeknek a hatóságoknak. A „hordozó” fogalom meghatározását úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában azon fuvarozókat, akik áruk vagy személyek szállítását hivatásszerűen végzik.
- (18) Ami a kísérő nélküli készpénz mozgását, például az Unió területére postai csomagban, futárküldeményben, kísérő nélküli poggyászban vagy konténeres rakományban belépő, illetve az Unió területéről így kilépő készpénzt illeti, az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a feladót vagy a címzettet, vagy azok képviselőit rendszeresen vagy eseti alapon adatszolgáltatási nyilatkozat megtételére kötelezzék, a nemzeti eljárásokkal összhangban. Az ilyen adatszolgáltatásnak ki kell terjednie számos olyan elemre, amely nem szerepel a vámhatóságoknak benyújtott szokásos dokumentációban, például a szállítási dokumentumokban és a vám-áru nyilatkozatokban. Ilyen elemek a készpénz származása, rendeltetési helye, gazdasági eredete és tervezett felhasználása. A kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségre a hordozók által maguknál tartott készpénzre meghatározott küszöbértéknek kell vonatkozni.
- (19) E rendelet célkitűzéseinek eléréséhez a készpénzforgalomra vonatkozó számos szabványosított adatelem, mint például a nyilatkozattevő, a tulajdonos vagy a címzett személyes adatainak, valamint a készpénz gazdasági eredetének és tervezett felhasználásának rögzítése szükséges. Különösen, szükséges, hogy a nyilatkozattevő, a tulajdonos vagy a címzett a személyi azonosító okmányaiban szereplő módon adja meg a személyes adatait, hogy minimálisra csökkenjen személyazonossága hibás meghatározásának kockázata, valamint az esetleges később szükséges ellenőrzés okozta késedelem.
- (20) Ami a kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi és a kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget illeti, az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a személyek, a poggyászok, a külső határok átlépésére használt szállítóeszközök és a határt átlépő és esetlegesen készpénzt tartalmazó bármely kísérő nélküli szállítmány vagy tárolóeszköz és az azokat szállító szállítóeszközök minden szükséges ellenőrzésének elvégzésére. E kötelezettségek teljesítésének elmulasztása esetén az illetékes hatóságoknak hivatalból össze kell állítaniuk egy nyilatkozatot, hogy a releváns információt később továbbíthassák más hatóságoknak.
- (21) Az illetékes hatóságok általi egységes alkalmazásuk biztosítása érdekében az ellenőrzéseknek elsősorban kockázatelemzésen kell alapulniuk a kockázatok azonosítása és értékelése, valamint a szükséges ellenintézkedések kidolgozása céljából.

- (22) A közös kockázatkezelési keretrendszer létrehozása nem akadályozhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy véletlenszerű vagy spontán ellenőrzéseket végezzenek, ha azt szükségesnek ítélik.
- (23) Amennyiben a küszöbérték alatti készpénzösszegeket derítenek fel, azonban a jelek arra utalnak, hogy a készpénz az e rendelet hatálya alá tartozó büntetendő cselekményhez kapcsolódhat, az illetékes hatóságoknak kísért készpénz esetében képeseknek kell lenniük rögzíteni a hordozóra, a készpénz tulajdonosára és – ahol lehetséges – tervezett címzettjére vonatkozó információkat, ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, valamint a készpénz fajtájára és összegére vagy értékére, gazdasági eredetére és tervezett felhasználására vonatkozó adatokat.
- (24) Kísérő nélküli készpénz esetében az illetékes hatóságoknak képeseknek kell lenniük rögzíteni a nyilatkozattevőre, a készpénz tulajdonosára, feladójára, címzettjére és tervezett címzettjére vonatkozó információkat, ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, valamint a készpénz fajtájára és összegére vagy értékére, gazdasági eredetére és tervezett felhasználására vonatkozó adatokat.
- (25) Ezeket az információkat továbbítani kell az adott tagállam pénzügyi információs egységének, amelynek biztosítania kell, hogy a pénzügyi információs egység spontán módon vagy kérésre továbbítson minden vonatkozó információt a többi tagállam pénzügyi információs egységei számára. Ezek az egységek játsszák a központi szerepet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben, különféle forrásokból, például pénzügyi intézményektől származó információkat kapnak és dolgoznak fel, valamint elemzik az említett információkat annak megállapítása érdekében, hogy van-e olyan indok a nyomozás folytatására, amely esetleg nem észlelhető a nyilatkozatokat gyűjtő és e rendelet alapján ellenőrzéseket végző illetékes hatóságok számára. A hatékony információáramlás biztosítása érdekében a pénzügyi információs egységeket össze kell kötni az 515/97/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott váminformációs rendszerrel (a továbbiakban: VIR), az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek által szolgáltatott vagy kicserélt adatoknak pedig kompatibilisnek és összehasonlíthatóknak kell lenniük.
- (26) Felismerve e rendelet sikeres nyomon követésének fontosságát, hogy a releváns hatóságok, köztük a pénzügyi információs egységek az ezen egységekre vonatkozó jogi kereten belül hatékonyan osszák meg egymással az információkat, valamint felismerve az Unión belül a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés megerősítésének szükségességét, a Bizottságnak 2019. június 1-jéig értékelnie kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem közös mechanizmusa létrehozásának lehetőségét.
- (27) A küszöbérték alatti készpénzösszegek felderítése büntetendő cselekményekre utaló jelek esetén nagymértékben releváns ebben az összefüggésben. Következésképpen indokolt, hogy büntetendő cselekményekre utaló jelek esetén a küszöbérték alatti összegekkel kapcsolatos információkat is meg lehessen osztani más tagállamok illetékes hatóságaival.
- (28) Tekintettel arra, hogy az e rendelet alapján ellenőrzés tárgyát képező készpénzforgalom a külső határokon át megy végbe, és figyelembe véve az eljárás nehézségét azt követően, hogy a készpénz elhagyta a belépési vagy a kilépési pontot, valamint az akár kis összegek jogsértő használatához is kapcsolódó kockázatot, az illetékes hatóságoknak – fékek és ellensúlyok mellett – képeseknek kell lenniük bizonyos körülmények között a készpénz ideiglenes visszatartására: először is a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi vagy adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása esetén, másodsorban büntetendő cselekményekre utaló jelek esetén, függetlenül a készpénz összegétől, illetve attól, hogy a készpénz kísért vagy kísérő nélküli. Az ilyen ideiglenes visszatartás jellegére és annak a mozgás szabadságára és a tulajdonhoz való jogra gyakorolt hatására tekintettel a visszatartás időtartamának arra az abszolút minimum időtartamra kell korlátozódnia, amelyre más illetékes hatóságoknak szükségük van annak megállapításához, hogy indokolt-e további beavatkozás, például vizsgálat vagy a készpénz lefoglalása más jogi eszközök alapján. A készpénz ideiglenes visszatartásáról e rendelet alapján hozott határozatot meg kell indokolni, és az indokolásban megfelelően be kell mutatni azokat a konkrét tényezőket, amelyek a fellépés megtételéhez vezettek. Lehetővé kell tenni a készpénz ideiglenes visszatartása időtartamának meghosszabbítását különleges és kellően értékelt esetekben, például amikor az illetékes hatóságok nehézségekkel találják magukat szemben egy lehetséges büntetendő cselekményről szóló információ megszerzésével kapcsolatban, többek között, amikor harmadik országgal való kommunikációra van szükség, amikor dokumentumokat kell lefordítani, vagy amikor kísérő nélküli készpénz esetében nehéz azonosítani a feladót vagy a címzettet, és felvenni ezekkel a kapcsolatot. Ha a visszatartás időtartamának végéig nem született döntés a további beavatkozást illetően, vagy az illetékes hatóság úgy határoz, hogy nem indokolt a készpénz további visszatartása, azt a helyzettől függően haladéktalanul ki kell adni azon személy részére, akitől a készpénzt ideiglenesen visszatartották, a hordozó vagy a tulajdonos részére.

⁽¹⁾ A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

- (29) Annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet e rendeletre, a tagállamoknak a Bizottsággal együttműködve megfelelő anyagokat kell kidolgozniuk a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi és adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozóan.
- (30) Alapvető fontosságú, hogy az e rendelet értelmében információt gyűjtő illetékes hatóságok időben továbbítsák azt a nemzeti pénzügyi információs egységnek annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek tovább elemezhesék és összehasonlíthassák az információkat más adatokkal az (EU) 2015/849 irányelvben foglaltak szerint.
- (31) E rendelet alkalmazásában, amennyiben az illetékes hatóságok készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi vagy adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésének elmulasztását vagy büntetendő cselekményekre utaló jeleket észlelnek, mielőbb meg kell osztaniuk ezt az információt a megfelelő csatornákon keresztül más tagállamok illetékes hatóságaival. Az ilyen adatcsere arányos lenne, tekintettel arra, hogy a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi vagy adatszolgáltatási kötelezettséget megsértő személyek, akiket az egyik tagállamban tetten értek, valószínűleg egy másik belépési vagy kilépési tagállamot választanának, amelyben az illetékes hatóságok nem bírnának tudomással korábbi jogsértéseikről. Az ilyen információcserének kötelezőnek kell lennie, hogy ezáltal biztosítani lehessen, hogy a tagállamokban következetesen alkalmazzák ezt a rendeletet. Arra utaló jelek esetén, hogy a készpénz olyan büntetendő cselekményhez kapcsolódik, amely az Unió pénzügyi érdekeit sértheti, az említett információt a Bizottság, az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerint a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok által az említett rendelettel létrehozott Európai Ügyészség, és az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott⁽²⁾ Európai rendelőre kell bocsátani. Annak érdekében, hogy teljesüljenek e rendeletnek a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi és adatszolgáltatási kötelezettség megkerülésének megelőzésével és az attól való visszatartással kapcsolatos célkitűzései, kötelezővé kell tenni az anonimizált kockázati információk és kockázatelemzési eredmények cseréjét is a tagállamok és a Bizottság között, az e rendelet értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározandó előírásokkal összhangban.
- (32) Lehetővé kell tenni a tagállam illetékes hatósága és a Bizottság, valamint – megfelelő biztosítékok megléte esetén – a harmadik országok hatóságai közötti információcserét. Ilyen információcsere csak akkor engedhető meg, ha az alapvető jogokra és a személyes adatok továbbítására vonatkozó nemzeti és uniós rendelkezéseket betartják, az információt eredetileg megszerző hatóságok előzetesen engedélyt követően. A Bizottságot tájékoztatni kell az e rendelet alapján harmadik országokkal folytatott információcseréről, és a Bizottságnak erről jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (33) Tekintettel a gyűjtött információk jellegére, valamint a hordozók és a nyilatkozattevők azon jogos elvárására, hogy személyes adataikat és az Unióba behozott vagy onnan kivitt készpénzüik értékére vonatkozó információkat bizalmasan kezelik, az illetékes hatóságoknak kellő biztosítékokat kell nyújtaniuk annak biztosítása érdekében, hogy az információhoz hozzáférést igénylő tisztviselők eleget tesznek a szakmai titoktartásnak, és hogy az ilyen információkat megfelelően védik az illetéktelen hozzáféréssel, felhasználással vagy közléssel szemben. E rendelet vagy a nemzeti jog eltérő rendelkezésének hiányában, különösen a jogi eljárásokkal összefüggésben, az ilyen információ nem közölhető az adatot megszerző hatóság engedélye nélkül.

Az e rendelet szerinti adatkezelés személyes adatokra is kiterjedhet és azt az uniós joggal összhangban kell végezni. A tagállamok és a Bizottság csak e rendelet céljaival összeegyeztethető módon végezhetnek adatkezelést. Az e rendelet hatálya alá tartozó személyes adatok gyűjtésének, felfedésének, továbbításának, közlésének és egyéb kezelésének a 45/2001/EK⁽³⁾ és az (EU) 2016/679⁽⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet követelményeinek hatálya alá kell tartoznia. Az adatok e rendelet alkalmazásában történő kezelésének is tiszteletben kell tartania az Európai Tanács emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményének 8. cikkében elismert, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 7. és 8. cikkében elismert, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához, valamint a személyes adatok védelméhez való jogot.

⁽¹⁾ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (34) A pénzügyi információs egységek által végzett elemzés céljából és annak érdekében, hogy más tagállamok hatósági ellenőrizhessék és kikényszeríthessék a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség teljesítését – különösen az olyan személyekkel szemben, akik korábban megsértették ezt a kötelezettséget –, szükséges, hogy az e rendelet szerint tett nyilatkozatokban szereplő adatokat kellően hosszú ideig megőrizzék. Annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek hatékonyan végezhesék el elemzéseiket, és hogy az illetékes hatóságok ellenőrizhessék és hatékonyan kikényszeríthessék a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi vagy adatszolgáltatási kötelezettséget, az e rendelet szerint tett nyilatkozatokban szereplő adatok megőrzési ideje nem haladhatja meg az öt évet, amely időszak további három évet meg nem haladóan meghosszabbítható, az ilyen további megőrzés szükségességének és arányosságának alapos értékelése után.
- (35) A megfelelés ösztönzése és a szabálykerülő magatartástól való visszatartás érdekében a tagállamoknak szankciókat kell bevezetniük a készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi és az adatszolgáltatási kötelezettség megszegése esetére. Az említett szankciók kizárólag az e rendelet szerinti készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi vagy adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztására vonatkozhatnak, és nem vehetik figyelembe az esetleges készpénzhez kapcsolódó büntetendő cselekményeket, amelyek az e rendelet hatályán kívül eső további nyomozás és intézkedések tárgyát képezhetik. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és nem léphetik túl a megfelelés ösztönzéséhez szükséges mértéket. A tagállamok által bevezetett szankcióknak Unió-szerte egyenértékű elrettentő hatással kell bírniuk e rendelet megsértésének vonatkozásában.
- (36) Bár a legtöbb tagállam önkéntes alapon már harmonizált nyilatkozattételi formanyomtatványt – az uniós készpénznyilatkozatot (EU-CDF) – használ, az ellenőrzések egységes alkalmazása és a nyilatkozatok illetékes hatóságok általi hatékony kezelése, továbbítása és elemzése érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy elfogadja a nyilatkozattételi formanyomtatványok és az adatszolgáltatási formanyomtatványok mintáit, meghatározza a közös kockázatkezelési keretrendszer kritériumait, megállapítsa az információcsere technikai szabályait, valamint az információk továbbításához használandó formanyomtatvány mintáját, és megállapítsa a statisztikai információk Bizottság részére történő benyújtásának szabályait és formátumát. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (37) A jelenlegi helyzet javítása érdekében, ahol korlátozott a statisztikai információkhoz való hozzáférés, és csak jelzések vannak arra vonatkozóan, hogy a bűnözők milyen mennyiségben csempésznek készpénzt az Unió külső határain keresztül, hatékonyabb együttműködést kell bevezetni az illetékes hatóságok közötti információcsere révén és a Bizottsággal. Ezen információcsere hatékonyságának és eredményességének biztosítása érdekében a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, hogy a létrehozott rendszer teljesíti-e a célját, vagy akadályba ütközik-e az időbeni és közvetlen információcsere. Emellett a Bizottságnak a saját honlapján közzé kell tennie a statisztikai információkat.
- (38) A nemzetközi szabványok, mint például a FATF által meghatározott szabványok jövőbeli módosításainak gyors figyelembevétele vagy e rendeletnek a könnyen készpénzzé tehető értékfordozóként használt árukra vagy a feltöltőkártyákra alapított megkerülésének kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. mellékletének módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽²⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vesznek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (39) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás transznacionális hatása, valamint a belső piac és az azon érvényesülő alapvető szabadságok miatt – amelyek csak akkor valósíthatók meg teljes körűen, ha az Unió külső határait átlépő készpénzforgalom nemzeti szabályozás alapján történő kezelése nem tér el túlzottan – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (40) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az EUSZ 6. cikkében elismert, és a Chartában, különösen annak II. címében kifejezésre jutó elveket.
- (41) Az európai adatvédelmi biztossal konzultációra került sor a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet ellenőrzési rendszert hoz létre az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénzre vonatkozóan, az (EU) 2015/849 irányelvben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából meghatározott jogi keret kiegészítése érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „készpénz”:

- i. valuta;
- ii. bemutatóra szóló átruházható értékpapírok;
- iii. könnyen készpénzzé tehető értékfordozóként használt áruk;
- iv. feltöltőkártyák;

b) „az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó”: az EUMSZ 355. cikkének hatálya alá tartozó területen kívül eső területről az említett cikk hatálya alá tartozó területre belépő, illetve az említett cikk hatálya alá tartozó területet elhagyó;

c) „valuta”: bankjegyek és pénzermék, amelyek csereeszközként forgalomban vannak, vagy csereeszközként forgalomban voltak, és pénzügyi intézményeknél vagy központi bankoknál csereeszközként forgalomban levő bankjegyekre és pénzermékre még beválthatók;

d) „bemutatóra szóló átruházható értékpapírok”: olyan valutától eltérő eszközök, amelyek felmutatásuk esetén pénzügyi követelésre jogosítják fel a birtokosaikat anélkül, hogy személyazonosságukat vagy az adott összegre való jogosultságukat igazolniuk kellene. Ezek az eszközök:

- i. utazási csekkek; és
- ii. csekkek, váltók vagy fizetési megbízások, amelyek vagy bemutatóra szólnak, vagy el vannak látva aláírással, de a kedvezményezett nevét nem jelzik, vagy üres forgatmány szerepel rajtuk, vagy fiktív kedvezményezett részére szólnak, vagy pedig egyébként olyan jellegűek, hogy az értékpapír tulajdonjoga az átadással kerül átruházásra;

e) „könnyen készpénzzé tehető értékfordozóként használt áru”: olyan, az I. melléklet (1) pontjában felsorolt áru, amely értékének térfogatához viszonyított aránya magas, és hozzáférhető kereskedelmi piacokon könnyen átváltható valutára, szerény ügyleti költség mellett;

f) „feltöltőkártya”: olyan, az I. melléklet (2) pontjában felsorolt, nem névre szóló, monetáris értéket vagy pénzüsszeget hordozó, vagy ahhoz hozzáférést biztosító kártya, amellyel fizetési műveletek végezhetők, áruk vagy szolgáltatások vásárolhatók, vagy amely valuta-visszaváltásra használható, és amely kártya nem kapcsolódik bankszámlához;

g) „illetékes hatóságok”: a tagállamok vámhatóságai, valamint bármely egyéb, e rendelet alkalmazására a tagállamok által felhatalmazott hatóság;

h) „hordozó”: olyan, az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó természetes személy, aki magánál, a poggyászában vagy a szállítóeszközében készpénzt tart;

i) „kísérő nélküli készpénz”: hordozó nélküli szállítmány részét képező készpénz;

j) „büntetendő cselekmény”: az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikkének 4. pontjában felsorolt bármely cselekmény;

k) „pénzügyi információs egység”: az (EU) 2015/849 irányelv 32. cikkének végrehajtása céljából egy tagállamban létrehozott szervezet.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 15. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. mellékletének módosítására vonatkozóan, hogy figyelembe vegye az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott pénzmosás és az említett irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott terrorizmusfinanszírozás új tendenciáit, illetve hogy figyelembe vegye a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének bevált gyakorlatait, illetve hogy megelőzze a könnyen készpénzzé tehető értékhardozóként használt áruk és a feltöltőkártyák e rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott kötelezettségek megkerülésére irányuló, bűnözők általi felhasználását.

3. cikk

A kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség

(1) Azok a hordozók, akik 10 000 EUR összeget vagy azt meghaladó értékű készpénzt tartanak maguknál, kötelesek e készpénzről nyilatkozni azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyen keresztül az Unió területére belépnek, illetve az Unió területét elhagyják, és kötelesek e készpénzt ellenőrzés céljából e hatóságok rendelkezésére bocsátani. A készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség nem tekinthető teljesítettnek, ha a közölt információ téves vagy hiányos, vagy ha a készpénzt ellenőrzés céljából nem bocsátották rendelkezésre.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilatkozat a következőkre vonatkozó adatokat tartalmazza:

- a) a hordozó, ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát;
- b) a készpénz tulajdonosa, természetes személyek esetében ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot és a személyi azonosító okmány számát, jogi személy esetében pedig ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a címet, a nyilvántartási számot, és ha rendelkezésre áll, a hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) azonosító számot;
- c) ha rendelkezésre áll, a készpénz tervezett címzettje, természetes személy esetében ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát, jogi személy esetében pedig a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a címet, a nyilvántartási számot, és ha rendelkezésre áll, a héaazonosító számot;
- d) a készpénz fajtája és összege vagy értéke;
- e) a készpénz gazdasági eredete;
- f) a készpénz tervezett felhasználása;
- g) a szállítási útvonal; és
- h) a szállítóeszközök.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében felsoroltakat írásban vagy elektronikus formában, a 16. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett nyilatkozattételi formanyomtatványon kell közölni. A nyilatkozattevő részére – kérésre – záradékkal ellátott másolatot kell kiállítani a nyilatkozatról.

4. cikk

A kísértől nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség

(1) Ha 10 000 EUR vagy azt meghaladó értékű, kísértől nélküli készpénz lép be az Unió területére, illetve hagyja el az Unió területét, azon tagállam illetékes hatóságai, amelyen keresztül a készpénz az Unió területére belép, illetve az Unió területét elhagyja, a feladót vagy a készpénz címzettjét vagy azok képviselőjét, az adott esettől függően, 30 napos határidőn belül adatszolgáltatási nyilatkozat megtételére kötelezhetik. Az illetékes hatóságok visszatartathatják a készpénzt, amíg a feladó vagy a címzett, illetve azok képviselője meg nem teszi az adatszolgáltatási nyilatkozatot. A kísértől nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási nyilatkozat megtételére vonatkozó kötelezettség nem tekinthető teljesítettnek, ha a nyilatkozatot az előírt határidőn belül nem teszik meg, ha a közölt információ téves vagy hiányos, vagy ha a készpénzt ellenőrzés céljából nem bocsátották rendelkezésre.

(2) Az adatszolgáltatási nyilatkozat a következőkre vonatkozóan tartalmaz adatokat:

- a) a nyilatkozattevő, ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát;
- b) a készpénz tulajdonosa, természetes személy tulajdonos esetében ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát, jogi személy tulajdonos esetében pedig a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a címet, a nyilvántartási számot, valamint, ha rendelkezésre áll, a héaazonosító számot;

- c) a készpénz feladója, természetes személy feladó esetében ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát, jogi személy feladó esetében pedig ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a címet, a nyilvántartási számot, valamint, ha rendelkezésre áll, a héaazonosító számot;
- d) a készpénz címzettje vagy tervezett címzettje, természetes személy címzett vagy tervezett címzett esetében ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a lakcímet, a születési időt és helyet, az állampolgárságot, valamint a személyi azonosító okmány számát, jogi személy címzett vagy tervezett címzett esetében pedig ideértve a teljes nevet, az elérhetőségeket, többek között a címet, a nyilvántartási számot, valamint, ha rendelkezésre áll, a héaazonosító számot;
- e) a készpénz fajtája és összege vagy értéke;
- f) a készpénz gazdasági eredete;
- g) a készpénz tervezett felhasználása.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében felsoroltakat írásban vagy elektronikus formában, a 16. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett adatszolgáltatási formanyomtatvány használatával kell közölni. A nyilatkozattevő részére – kérésre – záradékkal ellátott másolatot kell kiállítani az adatszolgáltatási nyilatkozatról.

5. cikk

Az illetékes hatóságok jogkörei

- (1) A 3. cikkben meghatározott, kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából az illetékes hatóságoknak felhatalmazással kell rendelkezniük arra, hogy a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel összhangban ellenőrzéseket végezzenek a természetes személyekre, azok poggyászára és szállítóeszközére vonatkozóan.
- (2) A 4. cikkben meghatározott, kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség végrehajtása céljából az illetékes hatóságoknak felhatalmazással kell rendelkezniük arra, hogy a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel összhangban ellenőrzéseket végezzenek az olyan szállítmányokra, tárolóeszközökre vagy szállítóeszközökre vonatkozóan, amelyek kísérő nélküli készpénzt tartalmazhatnak.
- (3) A 3. cikk szerinti kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség vagy a 4. cikk szerinti kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása esetén az illetékes hatóságok írásban vagy elektronikus formában hivatalból nyilatkozatot állítanak össze, amely a lehetséges mértékig tartalmazza a 3. cikk (2) bekezdésében, illetve a 4. cikk (2) bekezdésében felsorolt adatokat.
- (4) Az ellenőrzések elsősorban kockázatelemzésen alapulnak a kockázatok azonosítása és értékelése, valamint a szükséges ellenintézkedések kidolgozása érdekében, és azokat a közös kockázatkezelési keretrendszeren belül, a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kritériumokkal összhangban kell elvégezni, amelyek figyelembe veszik a Bizottság és a pénzügyi információs egységek által az (EU) 2015/849 irányelv szerint készített kockázatértékeléseket is.
- (5) A 6. cikk alkalmazásában az illetékes hatóságok az e cikk szerint rájuk ruházott hatásköröket is gyakorolhatják.

6. cikk

A gyaníthatóan büntetendő cselekményhez kapcsolódó, küszöbérték alatti összegek

- (1) Amennyiben az illetékes hatóságok hordozót derítenek fel a 3. cikkben említett küszöbérték alatti összegű készpénzzel, valamint felderítik, hogy arra utaló jelek állnak fenn, hogy a készpénz büntetendő cselekményhez kapcsolódik, rögzítik ezt az információt és a 3. cikk (2) bekezdésében felsorolt adatokat.
- (2) Amennyiben az illetékes hatóságok megállapítják, hogy a 4. cikkben említett küszöbérték alatti kísérő nélküli készpénz lép be az Unió területére, illetve hagyja el az Unió területét, valamint megállapítják, hogy arra utaló jelek állnak fenn, hogy a készpénz büntetendő cselekményhez kapcsolódik, rögzítik ezt az információt és a 4. cikk (2) bekezdésében felsorolt adatokat.

7. cikk

A készpénz illetékes hatóságok általi ideiglenes visszatartása

- (1) Az illetékes hatóságok a nemzeti jogban rögzített feltételekkel összhangban közigazgatási határozat útján ideiglenesen visszatartathatják a készpénzt a következők esetén:
 - a) a 3. cikk szerinti kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség vagy a 4. cikk szerinti kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség megszegése; vagy
 - b) arra utaló jelek, hogy a készpénz – mennyiségétől függetlenül – büntetendő cselekményhez kapcsolódik.

(2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási határozat a nemzeti jogban meghatározott eljárásokkal összhangban hatékony jogorvoslat tárgyát képezi. Az illetékes hatóságok közlik a közigazgatási határozat indokolását:

- a) a 3. cikkel összhangban nyilatkozat vagy a 4. cikkel összhangban adatszolgáltatási nyilatkozat tételére kötelezett személlyel; vagy
- b) a 6. cikk (1) vagy (2) bekezdésével összhangban információszolgáltatásra kötelezett személlyel.

(3) Az ideiglenes visszatartás időszaka a nemzeti jog szerint szigorúan arra az időre korlátozódik, amelyre az illetékes hatóságoknak szükségük van annak megállapításához, hogy az ügy körülményei szükségessé tesznek-e további visszatartást. Az ideiglenes visszatartás időtartama nem haladhatja meg a 30 napot. A további ideiglenes visszatartás szükségességének és arányosságának az illetékes hatóságok általi alapos vizsgálata után az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy az ideiglenes visszatartás időszakát legfeljebb 90 napra meghosszabbítják.

Ha az említett időszakon belül nem állapítják meg, hogy a készpénz további visszatartása szükséges, vagy ha azt állapítják meg, hogy az ügy körülményei további visszatartást nem tesznek szükségessé, a készpénzt haladéktalanul ki kell adni a következők részére:

- a) a 3. vagy a 4. cikkben említett helyzetekben az a személy, akitől a készpénzt ideiglenesen visszatartották; vagy
- b) a 6. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett helyzetekben az a személy, akitől a készpénzt ideiglenesen visszatartották.

8. cikk

Tájékoztató kampányok

A tagállamok gondoskodnak az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó személyeknek, illetve az Unióból kísérelő nélküli készpénzt küldő, illetve az Unióban kísérelő nélküli készpénzt fogadó személyeknek az e rendelet szerinti jogaikról és kötelezettségeikről való tájékoztatásáról, és a Bizottsággal együttműködve kidolgozzák az e személyek számára megfelelő anyagokat.

A tagállamok biztosítják, hogy ezekhez a tájékoztatói kampányokhoz elegendő finanszírozás álljon rendelkezésre.

9. cikk

Információszolgáltatás a pénzügyi információs egység részére

(1) Az illetékes hatóságok rögzítik a 3. vagy a 4. cikk, az 5. cikk (3) bekezdése vagy a 6. cikk alapján megszerzett információkat, és a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett technikai szabályokkal összhangban továbbítják azokat az információk megszerzésének helye szerinti tagállam pénzügyi információs egységének.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 53. cikkének (1) bekezdésével összhangban az érintett tagállam pénzügyi információs egysége megossza az ilyen információt más tagállamok illetékes pénzügyi információs egységeivel.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett információkat a lehető leghamarabb, és minden esetben legkésőbb 15 munkanappal az információk megszerzésének napja után továbbítják.

10. cikk

Az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti információcsere

(1) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai elektronikus úton továbbítják a következő információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak:

- a) az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározott hivatalból összeállított nyilatkozatok;
- b) a 6. cikk alapján megszerzett információk;
- c) a 3. vagy a 4. cikk alapján megszerzett nyilatkozatok, amennyiben a jelek arra utalnak, hogy a készpénz büntetendő cselekményhez kapcsolódik;
- d) a kockázatokkal kapcsolatos anonimizált információk és a kockázatelemzési eredmények.

(2) Arra utaló jelek esetén, hogy a készpénz olyan büntetendő cselekményhez kapcsolódik, amely sértheti az Unió pénzügyi érdekeit, az (1) bekezdésben említett információkat továbbítani kell a Bizottsághoz, az (EU) 2017/1939 rendelet szerinti megerősített együttműködésben részt vevő tagállamoknak az Európai Ügyészséghez, amennyiben az az említett rendelet 22. cikke szerint hatáskörrel rendelkezik, és az Európolhoz, amennyiben az az (EU) 2016/794 rendelet 3. cikke szerint hatáskörrel rendelkezik.

- (3) Az illetékes hatóság az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett technikai szabályoknak megfelelően és a 16. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett formanyomtatvány használatával továbbítja.
- (4) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában és a (2) bekezdésben említett információkat a lehető leghamarabb, és minden esetben legkésőbb 15 munkanappal az adott információ megszerzésének napja után kell továbbítani.
- (5) Az (1) bekezdés d) pontjában említett információkat és eredményeket hathavonta kell továbbítani.

11. cikk

Harmadik országokkal folytatott információcsere

- (1) E rendelet alkalmazásában kölcsönös adminisztratív segítségnyújtás keretében a tagállamok vagy a Bizottság – azon illetékes hatóság írásbeli engedélyével, amely az információt eredetileg megszerezte – továbbíthatják harmadik országnak a következő információkat, feltéve, hogy az ilyen továbbítás megfelel a személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítására vonatkozó nemzeti és uniós jognak:
- a) az 5. cikk (3) bekezdése alapján hivatalból összeállított nyilatkozatok;
- b) a 6. cikk alapján megszerzett információk;
- c) a 3. vagy a 4. cikk alapján megszerzett nyilatkozatok, amennyiben a jelek arra utalnak, hogy a készpénz pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódik.
- (2) A tagállamok az (1) bekezdés szerinti minden információtovábbításról értesítik a Bizottságot.

12. cikk

Szakmai titoktartás, titoktartási kötelezettség és adatvédelem

- (1) Az illetékes hatóságok gondoskodnak a 3. és a 4. cikkel, az 5. cikk (3) bekezdésével és a 6. cikkel összhangban megszerzett adatok védelméről.
- (2) Az illetékes hatóságok által megszerzett valamennyi információ szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik.

13. cikk

Személyes adatok védelme és megőrzési időszakok

- (1) Az illetékes hatóságok a 3. és a 4. cikk, az 5. cikk (3) bekezdése és a 6. cikk alkalmazásával megszerzett személyes adatok kezelőként járnak el.
- (2) Személyes adatok e rendelet alapján történő kezelésére kizárólag a büntetendő cselekmények megelőzése és az azok elleni küzdelem céljából kerülhet sor.
- (3) A 3. és a 4. cikk, az 5. cikk (3) bekezdése és a 6. cikk alkalmazásával megszerzett személyes adatokhoz kizárólag az illetékes hatóságok megfelelő felhatalmazással rendelkező alkalmazottai férhetnek hozzá, és azokat megfelelő módon védeni kell az illetéktelen hozzáféréssel, illetve továbbítással szemben. A 9., a 10. és a 11. cikk eltérő rendelkezése hiányában az adatok nem közölhetők vagy továbbíthatók az azokat eredetileg megszerző illetékes hatóság kifejezett engedélye nélkül. Ilyen engedélyre azonban nincs szükség, ha az illetékes hatóságok az említett adatot az érintett tagállam nemzeti joga alapján, különösen jogi eljárásokkal összefüggésben kötelesek közölni vagy továbbítani.
- (4) A 3. és a 4. cikk, az 5. cikk (3) bekezdése és a 6. cikk alkalmazásával megszerzett személyes adatokat az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egység az adatok megszerzésének napjától számítva öt évig tárolják. Ezen időtartam lejártakor a személyes adatokat törölni kell.
- (5) A megőrzési időszak egy alkalommal egy másik, legfeljebb három további évből álló időszakkal meghosszabbítható, ha:
- a) a pénzügyi információs egység – miután alaposan értékelte a további megőrzés szükségességét és arányosságát, és azt a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos feladatai teljesítése szempontjából indokoltan tartja – megállapítja, hogy további megőrzésre van szükség; vagy
- b) az illetékes hatóságok – miután alaposan értékelték a további megőrzés szükségességét és arányosságát, és azt a kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség vagy a kísért nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség hatékony ellenőrzéseinek biztosításával kapcsolatos feladataik teljesítése szempontjából indokoltan tartják – megállapítják, hogy további megőrzésre van szükség.

14. cikk

Szankciók

Minden tagállam köteles a 3. cikkben meghatározott kísért készpénzre vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség és a 4. cikkben meghatározott kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása esetén alkalmazandó szankciókat bevezetni. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. december 2-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 2. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

16. cikk

A végrehajtási jogi aktusok

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok egységesen alkalmazzák az ellenőrzéseket, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok keretében a következő intézkedéseket fogadja el:

- a) a 3. cikk (3) bekezdésében említett nyilatkozattételi formanyomtatvány és a 4. cikk (3) bekezdésében említett adatszolgáltatási formanyomtatvány mintái;
- b) az 5. cikk (4) bekezdésében említett közös kockázatkezelési keretrendszer kritériumai, és konkrétan a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében kicserélt információkon valamint az uniós és nemzetközi szakpolitikákon és a bevált gyakorlatokon alapuló kockázati kritériumok, szabványok és kiemelt ellenőrzési területek;
- c) az e rendelet 9. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint 10. cikke értelmében az 515/97/EK rendelet 23. cikkével létrehozott VIR-en keresztül történő hatékony információcsere technikai szabályai;
- d) a 10. cikk (3) bekezdésében említett, információtovábbításra vonatkozó formanyomtatvány mintája; és
- e) a nyilatkozatokra és jogsértésekre vonatkozó, 18. cikk szerinti anonimizált statisztikai információk tagállamok általi, Bizottsággal való közlésének szabályai és formája.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy készpénzellenőrzési bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

18. cikk

Az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos információk továbbítása

(1) 2021. december 4-ig a tagállamok továbbítják a Bizottságnak a következőket:

- a) az illetékes hatóságok jegyzéke;
- b) a 14. cikk értelmében bevezetett szankciók részletei;
- c) a nyilatkozatokra, ellenőrzésekre és jogsértésekre vonatkozó anonimizált statisztikai információk a 16. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett formában.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett információkban bekövetkező későbbi változásokról legkésőbb egy hónappal e változások hatálybalépését követően értesítik a Bizottságot.

Az (1) bekezdés c) pontjában említett információkat legalább hathavonta a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

(3) A Bizottság az (1) bekezdés a) pontjában említett információt és az abban bekövetkező, (2) bekezdés szerinti későbbi változásokat hozzáférhetővé teszi a többi tagállam számára.

(4) A Bizottság a honlapján évente közzéteszi az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett információkat és a (2) bekezdés értelmében ezek minden későbbi változását is, és egyértelmű módon tájékoztatja a felhasználókat az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénzzel kapcsolatos ellenőrzésekről.

19. cikk

Értékelés

(1) A tagállamoktól rendszeresen kapott információk alapján a Bizottság 2021. december 3-ig, majd azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról.

Az első albekezdésben említett jelentés különösen azt méri fel, hogy:

- a) vannak-e olyan más eszközök, amelyeket e rendelet hatálya alá kell vonni;
- b) hatékony-e a kísérő nélküli készpénzre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség;
- c) felül kell-e vizsgálni a kísérő nélküli készpénzre vonatkozó küszöbértéket;
- d) hatékony-e a 9. és a 10. cikk szerinti információáramlás és különösen a VIR használata, vagy akadályba ütközik-e a kompatibilis és összehasonlítható információk időben és közvetlenül történő kicserélése az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek között; és
- e) a tagállamok által bevezetett szankciók valóban hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek-e, illetve összhangban állnak-e az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával, valamint azt, hogy e rendelet megsértése tekintetében Unió-szerte egyenértékű elrettentő hatással bírnak-e.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés tartalmazza, amennyiben rendelkezésre áll:

- a) az Unió pénzügyi érdekeit sértő büntetendő cselekményekkel összefüggő készpénzekről a tagállamoktól kapott összegyűjtött információkat; és
- b) a harmadik országokkal folytatott információcserére vonatkozó információkat.

20. cikk

Az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezése

Az 1889/2005/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

21. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. június 3-tól kell alkalmazni. A 16. cikket ugyanakkor 2018. december 2-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

I. MELLÉKLET

A 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. és iv. alpontjával összhangban készpénznek minősülő könnyen készpénzzé tehető értékhordozóként használt áruk és feltöltőkártyák

1. Könnyen készpénzzé tehető értékhordozóként használt áruk:
 - a) legalább 90 %-os aranytartalmú pénzermék; és
 - b) tömbarany, például a legalább 99,5 %-os aranytartalommal rendelkező rudak, rögök vagy szemcsék.
 2. Feltöltőkártyák: pro memoria.
-

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1889/2005/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	3. cikk
—	4. cikk
4. cikk, (1) bekezdés	5. cikk
5. cikk, (2) bekezdés	6. cikk
4. cikk, (2) bekezdés	7. cikk
—	8. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	9. cikk
6. cikk	10. cikk
7. cikk	11. cikk
8. cikk	12. cikk
—	13. cikk
9. cikk	14. cikk
—	15. cikk
—	16. cikk
—	17. cikk
—	18. cikk
10. cikk	19. cikk
—	20. cikk
11. cikk	21. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1673 IRÁNYELVE

(2018. október 23.)

a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdeletről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A pénzmosás és a hozzá kapcsolódó terrorizmusfinanszírozás, illetve szervezett bűnözés továbbra is jelentős, uniós szintű probléma, amely károsan érinti a pénzügyi szektor integritását, stabilitását és hírnevét, és veszélyt jelent az Unió belső piacára és belső biztonságára nézve. E jelenségek kezelése, valamint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ alkalmazásának kiegészítése és megerősítése érdekében ezen irányelv célja a pénzmosás elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelem, valamint az illetékes hatóságok közötti hatékonyabb és gyorsabb, határokon átnyúló együttműködés lehetővé tétele.
- (2) A kizárólag nemzeti vagy akár uniós szinten elfogadott intézkedések nemzetközi koordináció és együttműködés nélkül igen korlátozott hatást fejtenének ki. Az Unió által a pénzmosás elleni küzdelem terén elfogadott intézkedéseknek ezért összhangban kell állniuk a nemzetközi fórumokon tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúaknak kell lenniük.
- (3) Az uniós fellépések során továbbra is különös figyelmet kell fordítani a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: az FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi szervezetek és testületek által elfogadott eszközökre. A vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben szorosabban össze kell hangolni az FATF által 2012 februárjában elfogadott, a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdeletről szóló nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások). Az Európa Tanács pénzmossásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról, valamint a terrorizmus finanszírozásáról szóló egyezményének aláíró feleként az Uniónak át kell ültetnie jogrendjébe az említett egyezményben foglalt előírásokat.
- (4) A 2001/500/IB tanácsi kerethatározat ⁽³⁾ meghatározza a pénzmosás bűncselekménynek minősítésére vonatkozó követelményeket. A kerethatározat azonban nem elég átfogó, és a pénzmosás jelenlegi büntetendősége nem kellőképpen koherens a pénzmosás elleni, egész Unióra kiterjedő hatékony küzdelemhez, ami végrehajtási hiányosságokhoz vezet és hátráltatja a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 12-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 11-i határozata.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2001/500/IB kerethatározata (2001. június 26.) a pénzmossásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 182., 2001.7.5., 1. o.).

- (5) A pénzmosás alapcselekményének minősülő büntetendő cselekmények fogalom meghatározásának valamennyi tagállamban kellőképpen egységesnek kell lennie. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden olyan jogsértés, amely az ezen irányelvben meghatározott tartamú szabadságvesztéssel büntetendő, a pénzmosás alapcselekményének minősüljön. Ezenfelül – amennyiben ezen büntetési tételek alkalmazásából ez önmagában nem következik – a tagállamoknak az ezen irányelvben felsorolt bűncselekményi kategóriák valamelyikébe be kell sorolniuk a megfelelő további bűncselekményeket. Ebben az esetben a tagállamok eldönthetik, hogy milyen módon határozzák meg az egyes kategóriákba tartozó bűncselekmények körét. Amennyiben a bűncselekményi kategóriában – mint például a terrorizmus vagy a környezettel kapcsolatos bűncselekmények esetében – vannak olyan bűncselekmények, amelyeket uniós jogi aktusok határoznak meg, ennek az irányelvnek hivatkoznia kell az említett jogi aktusokra. A tagállamoknak azonban az ilyen jogi aktusokban meghatározott minden bűncselekményt a pénzmosás alapcselekményének kell tekinteniük. Az alapcselekmény elkövetésében való bármilyen, a nemzeti jog értelmében büntetendő részvétel egyben ezen irányelv alkalmazásában is büntetendő cselekménynek tekintendő. Amennyiben az uniós jog lehetővé teszi a tagállamok számára a büntetőjogi szankcióktól eltérő szankciók alkalmazását, ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy az ilyen esetekben a jogsértéseket ezen irányelv alkalmazásában alapcselekménynek minősítsék.
- (6) A virtuális fizetőeszközök használata új kockázatokat és kihívásokat hordoz magában a pénzmosás elleni küzdelem szempontjából. A tagállamoknak biztosítaniuk kell e kockázatok megfelelő kezelését.
- (7) A közhivatalt betöltő személyek által elkövetett pénzmosási bűncselekmények a közszférára és a közintézmények integritására gyakorolt hatása miatt a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak fontolóra vételét, hogy nemzeti keretükbe – jogi hagyományaikkal összhangban – szigorúbb büntetéseket illesszenek be a közhivatalt betöltő elkövetők vonatkozásában.
- (8) A felülvizsgált FATF-ajánlásokkal összhangban a közvetlen, illetve közvetett adókkal kapcsolatos adóbűncselekményeket le kell fednie a büntetendő cselekmény fogalom meghatározásának. Mivel előfordulhat, hogy egyes tagállamokban más-más adóbűncselekmények minősülnek az ezen irányelvben meghatározott szankciók által büntetendő cselekménynek, az adóbűncselekmények nemzeti jog szerinti fogalom meghatározása eltérhet. Ezen irányelvnek azonban nem célja a nemzeti jog szerinti, adóbűncselekményre vonatkozó fogalom meghatározások harmonizálása.
- (9) A tagállamoknak a pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárások során a lehető legnagyobb mértékű támogatást kell nyújtaniuk egymásnak, és gondoskodniuk kell arról, hogy az információcserére a nemzeti joggal és a hatályos uniós jogi kerettel összhangban hatékonyan és kellő időben kerüljön sor. Az alapcselekmények nemzeti jog szerinti fogalom meghatározásai közötti eltérések nem akadályozhatják a pénzmosással kapcsolatos büntetőeljárások során folytatott nemzetközi együttműködést. Erősíteni kell a harmadik országokkal folytatott együttműködést, különösen a pénzmosás elleni küzdelmet célzó hatékony intézkedések és mechanizmusok kialakításának ösztönzése és támogatása, valamint az e téren folytatott jobb nemzetközi együttműködés biztosítása révén.
- (10) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzmosásra, amennyiben a szóban forgó vagyon az Unió pénzügyi érdekeit érintő, az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ megállapított különös szabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekből származik. Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti szinten ezen irányelvet, valamint az (EU) 2017/1371 irányelvet egyetlen átfogó keretben ültessék át a nemzeti jogba. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 325. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamoknak az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni küzdelem terén ugyanazokat az intézkedéseket kell meghozniuk, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket érintő csalás elleni küzdelem terén hoznak.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzmosáshoz kapcsolódó cselekmények egyes fajtái akkor is büntetendők legyenek, ha elkövetőjük azonos a vagyont létrehozó büntetendő cselekmény elkövetőjével (saját jövedelem tisztára mosása). Ilyen esetekben, amennyiben a pénzmosás nem csupán a birtoklást vagy a felhasználást fedi le, hanem a vagyon átruházására, átalakítására, eltitkolására vagy leplezésére is kiterjed, és a büntetendő cselekmény által okozott kárhoz képest további kárt eredményez – például a büntetendő cselekményből származó vagyon forgalomba hozásával és így a vagyon jogellenes eredetének eltitkolásával –, akkor e pénzmosási cselekmény büntetendő.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

- (12) Annak érdekében, hogy a büntetőjogi intézkedések hatékonyak legyenek a pénzmossással szemben, a büntetőjogi felelősség megállapításának lehetségesnek kell lennie egyrészt annak megállapítása nélkül, hogy a vagyon pontosan mely büntetendő cselekmény eredményeképpen jött létre, másrészt a büntetendő cselekmény miatt korábban vagy egyidejűleg büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet megkövetelése nélkül, figyelembe véve valamennyi releváns körülményt és bizonyítékot. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a nemzeti jogrendszerükkel összhangban ne jogalkotás útján biztosítsák. A pénzmossással kapcsolatos büntetőeljárás szempontjából továbbá nem jelenthet akadályt az a tény, hogy a büntetendő cselekményt másik tagállamban vagy valamely harmadik országban követték el, figyelemmel az ezen irányelvben foglalt feltételekre is.
- (13) Ezen irányelv célja, hogy szándékos és annak tudatában történő elkövetés esetén, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, a pénzmossást bűncselekménnyé nyilvánítsa. E tekintetben – a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ tág értelemben meghatározott „bűncselekményből származó jövedelem” fogalom meghatározásával összhangban – ez az irányelv nem tehet különbséget azon helyzetek között, amelyekben a vagyon közvetlenül származik büntetendő cselekményből és azon helyzetek között, amelyekben a vagyon közvetett módon származik büntetendő cselekményből. Minden egyes esetben, amikor azt vizsgálják, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik-e, és hogy a személynek erről tudomása volt-e, mindig figyelembe kell venni az adott ügy egyedi körülményeit, például azt, hogy a vagyon értéke aránytalan-e a vádlott jogszerű jövedelméhez képest, vagy hogy a büntetendő cselekményre és a vagyonszerzésre azonos időszakon belül került-e sor. A szándékra és a tudomásra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni. Mivel ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a bűncselekmények és a szankciók fogalom meghatározására vonatkozóan a pénzmosság területén, a tagállamok szigorúbb büntetőjogi szabályokat is elfogadhatnak vagy fenntarthatnak e területen. A tagállamok például rendelkezhetnek úgy, hogy a hanyag vagy tudatos gondatlanságból elkövetett pénzmosság is bűncselekménynek minősüljön. A gondatlanságból elkövetett pénzmosságra történő, ezen irányelvben szereplő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, mint amelyek az ilyen magatartást bűncselekménnyé nyilvánító tagállamoknak szólnak.
- (14) A pénzmosság egész Unióra kiterjedő visszaszorítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy annak büntetési tétele felső határa legalább négy év szabadságvesztés legyen. Ez a kötelezettség nem érinti a szankciók egyéniesítését és alkalmazását, valamint az ítéleteknek az egyedi ügyek konkrét körülményeivel összhangban történő végrehajtását. A tagállamoknak további szankciókat és intézkedéseket is elő kell írniuk, például pénzbeli szankciókat, a közfinanszírozásból – ideértve a közbeszerzési eljárásokat, támogatásokat és koncessziókat is – való ideiglenes vagy végleges kizárást, valamint egyes kereskedelmi tevékenységek gyakorlásától, illetve választott vagy közhivatali tisztségek betöltésétől való ideiglenes eltiltást. Ez a kötelezettség nem érinti a bíró vagy bíróság annak eldöntésére vonatkozó mérlegelési jogkörét, hogy – az adott eset valamennyi körülményének figyelembevételével – kiszab-e további szankciókat vagy intézkedéseket.
- (15) Bár az ítéletek súlyosításának kötelezettsége nem áll fenn, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bíró, illetve a bíróság az ítélet meghozatalakor figyelembe vehesse az ebben az irányelvben meghatározott súlyosító körülményeket. Továbbra is a bíró, illetve a bíróság jogosult arról határozni, hogy az adott súlyosító körülmények alapján súlyosítja-e az ítéletet az adott eset összes ténybeli elemének figyelembevételét követően. A tagállamoknak nem kell kötelezően rendelkezniük a súlyosító körülményekről, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, hogy a 2008/841/IB tanácsi kerethatározatban ⁽²⁾ meghatározott bűncselekmények vagy a kötelezett szolgáltató nevében eljáró természetes személyek által a szakmai tevékenységeik gyakorlása során elkövetett bűncselekmények önálló bűncselekményként büntetendők, és ez szigorúbb szankciókat eredményezhet.
- (16) A bűncselekmény elkövetési eszközei és az abból származó jövedelem befagyasztása és elkobzása megszünteti a bűnözés pénzügyi ösztönzőit. A 2014/42/EU irányelv minimumszabályokat állapít meg a büntetőügyekben a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztására és elkobzására vonatkozóan. Az említett irányelv továbbá előírja a Bizottságnak, hogy jelentést tegyen az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett irányelv végrehajtásáról, valamint hogy szükség esetén megfelelő javaslatokat terjesszen elő. A tagállamoknak legalább a 2014/42/EU irányelvben meghatározott valamennyi esetben biztosítaniuk kell a bűncselekmény elkövetési eszközei és az abból származó jövedelem befagyasztását és elkobzását. A tagállamoknak továbbá komolyan fontolóra kell venniük, hogy lehetővé tegyék az elkobzást minden olyan esetben, amikor nem lehet megindítani vagy lezárni a büntetőeljárást, ideértve azokat az eseteket is, amikor az elkövető elhunyt. Az Európai Parlament és a Tanács által a 2014/42/EU irányelvet kísérő nyilatkozatban kifejtett kérésnek megfelelően a Bizottság jelentést fog benyújtani, amelyben elemzi a bűnözői tevékenységekből származó vagyon elkobzására vonatkozó további közös szabályok bevezetésének megvalósíthatóságát és lehetséges előnyeit, ideértve azt az esetet is, amikor az ilyen jellegű tevékenységekben részt vevő adott személyt vagy személyeket nem ítélik el. Az említett elemzés figyelembe fogja venni a tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei közötti különbségeket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (17) Az elkövetők és a büntetendő cselekményből származó jövedelem mobilitására, valamint a pénzmosás elleni küzdelemhez szükséges összetett, határokon átnyúló nyomozásokra tekintettel valamennyi tagállamnak meg kell állapítania joghatóságát annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok nyomozást, illetve büntetőeljárást indíthassanak az ilyen cselekmények kapcsán. A tagállamoknak ilyen módon biztosítaniuk kell, hogy joghatóságuk azokra az esetekre is kiterjedjen, amikor a bűncselekmény elkövetésére saját területükről, információs és kommunikációs technológiai eszközök felhasználásával került sor, függetlenül attól, hogy az eszköz az adott tagállam területén vagy azon kívül van-e.
- (18) A 2009/948/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ és a 2002/187/IB tanácsi határozat ⁽²⁾ értelmében az ugyanazon cselekmények miatt ugyanazon személlyel szemben párhuzamos büntetőeljárást folytató két vagy több tagállam illetékes hatóságainak az Eurojust közreműködésével közvetlen konzultációt kell egymással kezdeniük, különösen azt biztosítandó, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden bűncselekmény miatt büntetőeljárás induljon.
- (19) A pénzmosási bűncselekmények sikeres nyomozása és a büntetőeljárás sikerének biztosítása érdekében az ilyen bűncselekmények nyomozásáért, illetve a büntetőeljárásért felelős személyek számára lehetővé kell tenni olyan hatékony nyomozási eszközök igénybevételét, mint amelyeket például a szervezett bűnözés és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelem során alkalmaznak. Ezért biztosítani kell a kellő személyzet, célzott képzés, erőforrások és naprakész technológiai kapacitás rendelkezésreállítását. Az említett eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének célzottnak kell lennie, és annak során figyelembe kell venni az arányosság elvét és a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegét és súlyosságát, továbbá tiszteletben kell tartani a személyes adatok védelméhez való jogot.
- (20) Ez az irányelv felváltja a 2001/500/IB kerethatározat bizonyos rendelkezéseit azon tagállamok vonatkozásában, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező.
- (21) Ez az irányelv tiszteletben tartja az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkében elismert elveket, és tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és szabadságokat, valamint figyelembe veszi azokat az elveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, többek között annak II., III., V. és VI. címe határoz meg, és amelyek magukban foglalják többek között a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a bűncselekmények és a büntetések jogszerűségének és arányosságának elvét, amely kiterjed a büntetőjog pontosságára, egyértelműségére és kiszámíthatóságára vonatkozó követelményekre, az ártatlanság vélelmére, valamint a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak az ügyvédi segítség igénybevételéhez és a tisztességes eljáráshoz való jogára, továbbá az önvádra kötelezés tilalmára. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani, figyelembe véve továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát és a nemzetközi jog szerint fennálló más emberi jogi kötelezettségeket.
- (22) mivel ezen irányelv célját – nevezetesen azt, hogy a pénzmosás tekintetében valamennyi tagállam hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat alkalmazzon – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ezen irányelv léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (24) Az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. A 2001/500/IB kerethatározat továbbra is kötelező és alkalmazandó Dániára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a pénzmosás területén a bűncselekmények fogalommeghatározására és a szankciókra vonatkozóan.

⁽¹⁾ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2002/187/IB határozata (2002. február 28.) a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról (HL L 63., 2002.3.6., 1. o.).

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzmosásra, amennyiben a szóban forgó vagy az Unió pénzügyi érdekeit érintő, az (EU) 2017/1371 irányelvben megállapított különös szabályok hatálya alá tartozó bűncselekményekből származnak.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „büntetendő cselekmény”: bármely olyan bűncselekmény elkövetésében való büntetőjogi részvétel, amely esetében a nemzeti joggal összhangban a büntetési tétel felső határa egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, illetve azon tagállamok tekintetében, amelyek jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, a büntetési tétel alsó határa hat hónapot meghaladó tartamú szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés. Az alábbi kategóriákba tartozó bűncselekmények minden esetben büntetendő cselekménynek minősülnek:
 - a) bűnszervezetben való részvétel és védelmi pénz szedése, beleértve a 2008/841/IB kerethatározatban foglalt bármely bűncselekményt;
 - b) terrorizmus, beleértve az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - c) emberkereskedelem és migránsok csempészése, beleértve a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ és a 2002/946/IB tanácsi kerethatározatban ⁽³⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - d) szexuális kizsákmányolás, beleértve a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - e) kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme, beleértve a 2004/757/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁵⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - f) tiltott fegyverkereskedelem;
 - g) lopott és egyéb javak tiltott kereskedelme;
 - h) korrupció, beleértve az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményben ⁽⁶⁾ és a 2003/568/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁷⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - i) csalás, beleértve a 2001/413/IB tanácsi kerethatározatban ⁽⁸⁾ foglalt bármely bűncselekményt;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2002/946/IB kerethatározata (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről (HL L 328., 2002.12.5., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2004/757/IB kerethatározata (2004. október 25.) a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról (HL L 335., 2004.11.11., 8. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács jogi aktusa (1997. május 26.) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény kidolgozásáról (HL C 195., 1997.6.25., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2003/568/IB kerethatározata (2003. július 22.) a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről (HL L 192., 2003.7.31., 54. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2001/413/IB kerethatározata (2001. május 28.) a nem készpénzes fizetőszerzőkkel összefüggő csalás és hamisítás elleni küzdelemről (HL L 149., 2001.6.2., 1. o.).

- j) pénzhamisítás, beleértve a 2014/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - k) iparjogvédelmi jogok megsértése és termékhamisítás;
 - l) környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ vagy a 2009/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - m) szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
 - n) emberrablás, személyi szabadság megsértése és túszejtés;
 - o) rablás vagy lopás;
 - p) csempészés;
 - q) a közvetlen és a közvetett adózáshoz kapcsolódó bűncselekmények a nemzeti jogban meghatározottak szerint;
 - r) zsarolás;
 - s) hamisítás;
 - t) kalózkodás;
 - u) bennfentes kereskedelem és piaci manipuláció, beleértve a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ foglalt bármely bűncselekményt;
 - v) számítástechnikai bűnözés, beleértve a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ foglalt bármely bűncselekményt.
2. „vagyon”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikus és digitális is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy a bennük lévő érdekeltséget;
3. „jogi személy”: minden, az alkalmazandó jog értelmében jogi személyiséggel rendelkező jogalany, kivéve az államokat és a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi testületeket, valamint a közjogi nemzetközi szervezeteket.

3. cikk

Pénzmosási bűncselekmények

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekményként büntetendőnek minősüljenek a következő magatartások:

- a) vagyon átalakítása vagy átruházása annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, a vagyon jogellenes eredetének eltitkolása vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy részére a tettehez fűződő jogkövetkezmények elkerüléséhez való segítségnyújtás céljából;
- b) a vagyon valódi jellegének, forrásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjogának eltitkolása vagy leplezése annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik;
- c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata a szerzés időpontjában annak tudatában, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett magatartás bűncselekményként büntetendő legyen, ha az elkövető gyanította vagy tudnia kellett volna, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/62/EU irányelve (2014. május 15.) az euro és más pénz nemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/123/EK irányelve (2009. október 29.) a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló 2005/35/EK irányelv módosításáról (HL L 280., 2009.10.27., 52. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/57/EU irányelve (2014. április 16.) a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (a piaci visszaélésekről szóló irányelv) (HL L 173., 2014.6.12., 179. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a következők biztosítására:
- az azon büntetendő cselekményért való büntetőjogi felelősség korábbi vagy egyidejű megállapítása, amely cselekményből a vagyon származik, nem előfeltétele az (1) és az (2) bekezdésben említett bűncselekményekért való büntetőjogi felelősség megállapításának;
 - amennyiben megállapítást nyer, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik, az (1) és a (2) bekezdésben említett bűncselekményekért való büntetőjogi felelősség megállapítása anélkül is lehetséges, hogy sor kerülne az említett büntetendő cselekménnyel kapcsolatos összes tényállási elem, illetve összes körülmény megállapítására, ideértve az elkövető személyazonosságát is;
 - az (1) és az (2) bekezdésben említett bűncselekmények kiterjednek az olyan magatartás révén megszerzett vagyonra is, amely más tagállam vagy harmadik ország területén valósult meg, feltéve, hogy az adott magatartás belföldi megvalósulása esetén büntetendő cselekménynek minősülne.
- (4) Az e cikk (3) bekezdése c) pontjában említett esetben a tagállamok ezenkívül megkövetelhetik, hogy a szóban forgó magatartásnak az elkövetés helye szerinti másik tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga alapján is bűncselekménynek kell minősülnie, kivéve, ha az adott magatartás a 2. cikk 1. pontjának a)–e) és h) pontjában említett bűncselekmények valamelyikét valósítja meg, az alkalmazandó uniós jogban meghatározottaknak megfelelően.
- (5) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett magatartás bűncselekménynek minősüljön, ha azt olyan személyek valósítják meg, akik elkövették vagy részt vettek abban a büntetendő cselekményben, amelyből a vagyon származik.

4. cikk

Bűnsegély, felbujtás és kísérlet

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében említett bűncselekmények elkövetéséhez nyújtott bűnsegély, az azokra való felbujtás vagy azok elkövetésének kísérlete bűncselekményként büntetendő legyen.

5. cikk

Természetes személyekkel szembeni szankciók

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.
- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében említett bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább négy év szabadságvesztés legyen.
- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására is, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekményeket elkövető természetes személyekkel szemben szükség esetén további szankciókat vagy intézkedéseket alkalmazzanak.

6. cikk

Súlyosító körülmények

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében, valamint a 4. cikkben említett bűncselekmények vonatkozásában a következő körülmények súlyosító körülménynek minősüljenek:
 - a bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat meghatározása szerinti bünszervezet keretében követték el; vagy
 - az elkövető az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke értelmében vett valamely kötelezett szolgáltató, és a bűncselekményt szakmai tevékenységének gyakorlása során követte el.
- A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekmények vonatkozásában a következő körülmények súlyosító körülménynek minősüljenek:
 - a pénzmosás tárgyát képező vagyon jelentős értékű, vagy
 - a pénzmosás tárgyát képező vagyon a 2. cikk 1. pontjának a)–e) és h) pontjában említett bűncselekmények valamelyikéből származik.

7. cikk

Jogi személyek felelőssége

- A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
 - a jogi személy képviselőjének joga;

- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, amennyiben valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy az adott jogi személy javára egy neki alárendelt személy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.

(3) A jogi személyeknek az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárás lefolytatását azon természetes személyek ellen, akik a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.

8. cikk

Jogi személyekre alkalmazható szankciók

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 7. cikk alapján felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen sújtható, amely szankciókba beletartoznak a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi jellegű pénzbeli szankciók és beletartozhatnak egyéb szankciók is, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből vagy támogatásokból;
- b) a közfinanszírozásból való ideiglenes vagy végleges kizárás, ideértve a közbeszerzési eljárásokat, támogatásokat és koncessziókat;
- c) valamely üzleti tevékenység gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- d) bírósági felügyelet alá helyezés;
- e) bíróság által elrendelt felszámolás;
- f) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

9. cikk

Elkobzás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes hatóságai a 2014/42/EU irányelvvel összhangban adott esetben befagyasszák, illetve elkobozzák az ezen irányelvben említett bármely bűncselekmény elkövetéséből vagy bűncselekményben való közreműködésből származó jövedelmet, valamint az ilyen bűncselekmények elkövetéséhez vagy az abban való közreműködéshez felhasznált vagy felhasználni szándékozott eszközöket.

10. cikk

Joghatóság

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó joghatóságának megállapítására, amennyiben:

- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el;
- b) az elkövető a tagállam állampolgára.

(2) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, ha úgy dönt, hogy joghatóságát kiterjeszti a 3. és 4. cikkben említett, a területén kívül elkövetett bűncselekményekre, amennyiben:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van;
- b) a bűncselekményt az adott tagállam területén letelepedett jogi személy javára követték el.

(3) Amennyiben a 3. és 4. cikkben említett valamely bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, és ugyanazon tények alapján az érintett tagállamok bármelyike jogszerűen eljárhat, az érintett tagállamok együttműködnek annak eldöntésében, hogy melyikük folytassa le a büntetőeljárást az elkövetővel szemben, annak érdekében, hogy az eljárást egyetlen tagállamban összpontosítsák.

A következő tényezőket figyelembe kell venni:

- a) annak a tagállamnak a területe, ahol a bűncselekményt elkövették;
- b) az elkövető állampolgársága vagy lakóhelye;
- c) a sértett vagy sértettek származási országa; valamint
- d) az a terület, ahol az elkövetőt megtalálták.

Az ügyet adott esetben és a 2009/948/IB kerethatározat 12. cikkével összhangban az Eurojust-hoz kell utalni.

11. cikk

Nyomozási eszközök

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) és (5) bekezdésében és a 4. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős személyeknek, egységeknek vagy szolgálatoknak olyan hatékony nyomozási eszközök álljanak rendelkezésükre, mint amelyeket például a szervezett bűnözés vagy az egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelem során alkalmaznak.

12. cikk

A 2001/500/IB kerethatározat egyes rendelkezéseinek felváltása

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, ez az irányelv a 2001/500/IB kerethatározat 1. cikke b) pontjának és 2. cikkének helyébe lép, az említett kerethatározat nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, a 2001/500/IB kerethatározatnak az első bekezdésben említett rendelkezéseire való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. december 3-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság 2022. december 3-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben hozták meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.

A Bizottság 2023. december 3-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli ezen irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemben játszott szerepét, valamint az alapvető jogokra és szabadságokra gyakorolt hatását. A Bizottság az említett jelentés alapján szükség esetén jogalkotási javaslatot nyújt be ezen irányelv módosítása céljából. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által nyújtott információkat.

15. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

16. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1674 HATÁROZATA

(2018. október 23.)

a 2003/17/EK tanácsi határozatnak a Brazil Szövetségi Köztársaságban a takarmánynövény- és gabonavetőmag-termesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések egyenértékűsége és a Brazil Szövetségi Köztársaságban termesztett takarmánynövény- és gabonavetőmagok egyenértékűsége tekintetében, valamint a Moldovai Köztársaságban a gabona-, zöldség-, olaj- és rostnövényvetőmag-termesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések egyenértékűsége és a Moldovai Köztársaságban termesztett gabona-, zöldség-, olaj- és rostnövényvetőmagok egyenértékűsége tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2003/17/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ úgy rendelkezik, hogy meghatározott feltételek mellett a felsorolt harmadik országokban a vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzéseket egyenértékűnek kell tekinteni az uniós joggal összhangban végrehajtott szántóföldi ellenőrzésekkel, valamint hogy meghatározott feltételek mellett bizonyos takarmánynövény-, gabona-, cukorrépa-, olajnövény- és rostnövényfajoknak az említett országokban termesztett vetőmagjait egyenértékűnek kell tekinteni az uniós joggal összhangban termesztett vetőmagokkal.
- (2) A Brazil Szövetségi Köztársaság (a továbbiakban: Brazília) kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz a takarmánynövény- és gabonavetőmag-termesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések brazíliai rendszere, valamint a Brazíliában termesztett és minősített takarmánynövény- és gabonavetőmagok egyenértékűségének megállapítása iránt.
- (3) A Bizottság megvizsgálta Brazília vonatkozó jogszabályait, és a takarmánynövény- és gabonavetőmagok brazíliai hatósági ellenőrzési és minősítési rendszerére, valamint az említett rendszer uniós követelményeknek való megfelelésére vonatkozó, 2016-ban elvégzett ellenőrzése alapján a „Zárójelentés a 2016. április 11-től 2016. április 19-ig Brazíliában elvégzett ellenőrzésről, amelynek célja a vetőmagok hatósági ellenőrzési és minősítési rendszerének, valamint annak értékelése volt, hogy az említett rendszer megfelel-e az uniós követelményeknek” című jelentésben tette közzé a megállapításait.
- (4) Az ellenőrzést követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzéseket, valamint a takarmánynövény- és gabonavetőmagokon végzett mintavételeket, vizsgálatokat és utólagos hatósági ellenőrzéseket megfelelő módon hajtják végre, és azok eleget tesznek a 2003/17/EK határozat II. mellékletében foglalt feltételeknek, továbbá a 66/401/EGK ⁽⁴⁾ és a 66/402/EGK ⁽⁵⁾ tanácsi irányelvben meghatározott, vonatkozó követelményeknek. Ezenkívül arra a következtetésre jutott, hogy Brazíliában a vetőmagok minősítésének végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok kompetensek és megfelelően működnek.

⁽¹⁾ HL C 227., 2018.6.28., 76. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2018. szeptember 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. október 9-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 2003/17/EK határozata (2002. december 16.) a harmadik országokban a vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések és a harmadik országokban termesztett vetőmagok egyenértékűségéről (HL L 8., 2003.1.14., 10. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 66/401/EGK irányelve (1966. június 14.) a takarmánynövény-vetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2298/66. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 66/402/EGK irányelve (1966. június 14.) a gabonavetőmagok forgalmazásáról (HL 125., 1966.7.11., 2309/66. o.).

- (5) A Moldovai Köztársaság kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz a gabona-, zöldség-, valamint az olaj- és rosnövényvetőmagok termesztése során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések moldovai köztársasági rendszere, valamint a Moldovai Köztársaságban termesztett és minősített gabona-, zöldség-, valamint olaj- és rosnövényvetőmagok egyenértékűségének megállapítása iránt.
- (6) A Bizottság megvizsgálta a Moldovai Köztársaság vonatkozó jogszabályait, és a gabona-, zöldség-, valamint az olaj- és rosnövényvetőmagok Moldovai Köztársaságban érvényes hatósági ellenőrzési és minősítési rendszerére, valamint az említett rendszer uniós követelményeknek való megfelelésére vonatkozó, 2016-ban elvégzett ellenőrzése alapján a „Zárójelentés a 2016. június 14-től 2016. június 21-ig a Moldovai Köztársaságban elvégzett ellenőrzésről, amelynek célja a vetőmagok hatósági ellenőrzési és minősítési rendszerének, valamint annak értékelése volt, hogy az említett rendszer megfelel-e az uniós követelményeknek” című jelentésben tette közzé a megállapításait.
- (7) Az ellenőrzést követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzéseket, valamint a gabona-, zöldség-, valamint az olaj- és rosnövényvetőmagokon végzett mintavételeket, vizsgálatokat és utólagos hatósági ellenőrzéseket megfelelő módon hajtják végre, és azok eleget tesznek a 2003/17/EK határozat II. mellékletében foglalt feltételeknek, továbbá a 66/402/EGK, a 2002/55/EK ⁽¹⁾ és a 2002/57/EK ⁽²⁾ tanácsi irányelvben meghatározott, vonatkozó követelményeknek. Ezenkívül arra a következtetésre jutott, hogy a Moldovai Köztársaságban a vetőmagok minősítésének végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok kompetensek és megfelelően működnek.
- (8) Ezért helyénvaló megállapítani az egyenértékűséget a Brazíliában a takarmánynövény- és gabonavetőmagok termesztése során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések rendszere, valamint a Brazíliában termesztett és a brazil hatóságok által hivatalosan minősített takarmánynövény- és gabonavetőmagok tekintetében.
- (9) Ugyancsak helyénvaló megállapítani az egyenértékűséget a Moldovai Köztársaságban a gabona-, zöldség-, valamint olaj- és rosnövényvetőmagok termesztése során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések rendszere, valamint a Moldovai Köztársaságban termesztett és a Moldovai Köztársaság hatóságai által hivatalosan minősített gabona-, zöldség-, valamint olaj- és rosnövényvetőmagok tekintetében.
- (10) Az Unióban igény van zöldségvetőmagok harmadik országokból, többek között a Moldovai Köztársaságból történő behozatalára. Ezért a 2003/17/EK határozatnak ki kell terjednie a 2002/55/EK irányelvben említett, hivatalosan minősített zöldségvetőmagokra, a Moldovai Köztársaságból és egyéb harmadik országokból származó ilyen vetőmagok iránti jövőbeli igény kielégítése érdekében.
- (11) Figyelembe véve a Nemzetközi Vetőmagvizsgáló Szövetség (ISTA) alkalmazandó szabályait, helyénvaló, hogy az érintett harmadik ország hivatalos tájékoztatásnak minősülő nyilatkozatot adjon arról, hogy a vetőmagokat az ISTA nemzetközi vetőmagvizsgáló szabályaiban (a továbbiakban: az ISTA szabályai) foglalt, a vetőmagtételhez kiállított narancsbizonyítványokra vonatkozó rendelkezésekkel összhangban mintavételnek és vizsgálatnak vetették alá, helyénvaló továbbá, hogy a vetőmagtételket az említettek szerinti bizonyítvány kísérelje.
- (12) Mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a nemzetközi kereskedelemben mozgó vetőmagra vonatkozó fajtaminősítési rendszereiről szóló, 2000. szeptember 28-i OECD tanácsi határozat V. mellékletének A. részében meghatározott „Eltérő vetőmag-mintavételi és vetőmag-elemzési kísérlet” lezárult, az e kísérletre történő hivatkozásokat el kell hagyni.
- (13) El kell hagyni a Horvátországra mint harmadik országra történő hivatkozásokat, tekintettel arra, hogy Horvátország 2013-ban csatlakozott az Unióhoz.
- (14) A 2003/17/EK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2003/17/EK határozat módosításai

A 2003/17/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e határozat I. mellékletében felsorolt harmadik országokban az említett mellékletben meghatározott fajokra vonatkozó, vetőmagtermesztés során végrehajtott szántóföldi ellenőrzések egyenértékűnek tekintendők a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/54/EK és a 2002/57/EK irányelvvel, valamint a 2002/55/EK tanácsi irányelvvel (*) összhangban végzett szántóföldi ellenőrzésekkel, azzal a feltétellel, hogy:

(*) A Tanács 2002/55/EK irányelve (2002. június 13.) a zöldségvetőmagok forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 33. o.);

⁽¹⁾ A Tanács 2002/55/EK irányelve (2002. június 13.) a zöldségvetőmagok forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 33. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2002/57/EK irányelve (2002. június 13.) az olaj- és rosnövények vetőmagjának forgalmazásáról (HL L 193., 2002.7.20., 74. o.).

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Az e határozat I. mellékletében felsorolt harmadik országokban természetű, az említett mellékletben meghatározott fajokhoz tartozó és az ugyanezen mellékletben felsorolt hatóságok által hivatalosan minősített vetőmag egyenértékűnek tekintendő a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK és a 2002/57/EK irányelvnek megfelelő vetőmaggal, amennyiben eleget tesz az e határozat II. mellékletének B. pontjában megállapított feltételeknek.”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha az egyenértékű vetőmagot az OECD nemzetközi kereskedelemben mozgó vetőmagra vonatkozó fajtaminősítési rendszereinek megfelelően a Közösségen belül »újracímkezik és újrazárolják«, értelemszerűen a 66/401/EGK, a 66/402/EGK, a 2002/54/EK, a 2002/55/EK és a 2002/57/EK irányelvnek a Közösségen belül előállított csomagok újrazárolására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az első albekezdés nem érinti az említett tevékenységekre alkalmazandó OECD-szabályokat.”;

b) a (2) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 66/401/EGK, a 2002/54/EK vagy a 2002/55/EK irányelv szerinti kis kiserelésű EK-vetőmag esetében.”

4. A 2003/17/EK határozat mellékletei e határozat mellékletével összhangban módosulnak.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

3. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

K. EDTSTADLER

MELLÉKLET

A 2003/17/EK határozat I. és a II. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) a táblázat a következő bejegyzésekkel egészül ki betűrend szerinti sorrendben:

„BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasília-DF	66/401/EGK 66/402/EGK”
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA) str. Mihail Kogălniceanu 63, MD-2009, Chisinau	66/402/EGK 2002/55/EK 2002/57/EK”

b) az a) pontban említett táblázathoz tartozó lábjegyzet a következő kifejezésekkel egészül ki betűrend szerinti sorrendben: „BR – Brazília,” „MD – Moldovai Köztársaság,”;

c) az említett táblázathoz tartozó lábjegyzetből el kell hagyni a „HR – Horvátország,” szövegrészt.

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) az A. rész 1. pontja a következő franciabekezdéssel egészül ki:

„— zöldségvetőmag, a 2002/55/EK irányelvben említett fajok esetében.”;

b) a B. rész az alábbiak szerint módosul:

i. az 1. pont első albekezdése a következő franciabekezdéssel egészül ki:

„— zöldségvetőmag, a 2002/55/EK irányelvben említett fajok esetében.”;

ii. a 2.1. alpontba a következő franciabekezdés kerül beillesztésre a harmadik franciabekezdés után:

„— 2002/55/EK irányelv, II. melléklet,”;

iii. a 2.2. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„2.2. A 2.1 bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének ellenőrzésére irányuló vizsgálat céljából az ISTA szabályaival összhangban hivatalos mintákat vesznek vagy hatósági felügyelet mellett mintákat vesznek, és ezek tömege megfelel az említett módszerek alapján meghatározott tömegnek, figyelembe véve az alábbi irányelvekben előírt tömegeket:

— 66/401/EGK irányelv, III. melléklet, 3. és 4. oszlop,

— 66/402/EGK irányelv, III. melléklet, 3. és 4. oszlop,

— 2002/54/EK irányelv, II. melléklet, második sor,

— 2002/55/EK irányelv, III. melléklet,

— 2002/57/EK irányelv, III. melléklet, 3. és 4. oszlop.”;

iv. a 2.3. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„2.3. A vizsgálatot hivatalosan vagy hatósági felügyelet mellett végzik el az ISTA szabályaival összhangban.”;

v. a 2.4. alpontot el kell hagyni;

vi. a 3.1. alpontban a második franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— nyilatkozat arról, hogy a vetőmaggal kapcsolatos mintavételt és vizsgálatot a hatályos nemzetközi módszerekkel összhangban végezték: »Az ISTA nemzetközi vetőmagvizsgáló szabályaiban foglalt, a vetőmagtételhez kiállított narancsbizonyítványokra vonatkozó rendelkezésekkel összhangban a mintavételt és vizsgálatot végezte: ... (az ISTA vetőmagvizsgáló állomás neve vagy tagsági kódja)«;”;

vii. a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. A vetőmagtételhez mellékelni kell a 2. pontban foglalt feltételekkel kapcsolatos információkat tartalmazó ISTA narancsbizonyítványt.”

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1675 HATÁROZATA

(2018. október 2.)

Hollandia EGF/2018/001 NL/Financial service activities referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 13. pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (a továbbiakban: EGAA) célja, hogy támogatást nyújtson a globalizáció hatására a világkereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változások miatt vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság elhúzódása, illetve egy újabb globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak és tevékenységüket megszüntető önálló vállalkozóknak a munkaerőpiacra történő újbóli beilleszkedéshez.
- (2) Az EGAA éves maximális összege az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet ⁽³⁾ 12. cikkében meghatározottaknak megfelelően (2011-es árakon számítva) 150 millió EUR.
- (3) Hollandia 2018. február 23-án az EGAA igénybevitelére irányuló kérelmet nyújtott be a pénzügyi közvetítési ágazatban működő húsz olyan hollandiai vállalatnál történt elbocsátásokra tekintettel, amelyek Friesland, Drenthe és Overijssel régiókban működnek. E kérelmet az 1309/2013/EU rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően további információkkal egészítették ki. A kérelem eleget tesz az EGAA-ból folyósított pénzügyi hozzájárulás meghatározására vonatkozóan az 1309/2013/EU rendelet 13. cikkében megállapított követelményeknek.
- (4) Az EGAA-t ezért igénybe kell venni a Hollandia által benyújtott kérelem alapján nyújtandó, 1 192 500 EUR összegű pénzügyi hozzájárulás folyósítása érdekében.
- (5) Az EGAA igénybeviteléhez szükséges idő minimalizálása érdekében ezt a határozatot az elfogadása napjától kell alkalmazni,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ A Tanács 1311/2013/EU, Euratom rendelete (2013. december 2.) a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 347., 2013.12.20., 884. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Unió 2018-as pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének keretein belül az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapból 1 192 500 EUR összeg igénybevételére kerül sor kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok formájában.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba. Ezt a határozatot 2018. október 2-ától kell alkalmazni.

Kelt Strasbourgban, 2018. október 2-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

HELYESBÍTÉSEK**Helyesbítés a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (vízumkódex)**

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 243., 2009. szeptember 15.)

A 11. oldalon, a 19. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében:

a következő szövegrész:

„Az adatokat a VIS-be csak az arra megfelelően felhatalmazott konzuli személyzet rögzítheti a VIS-rendelet 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikke, valamint 9. cikkének (5) és (6) bekezdése értelmében.”

helyesen:

„Az adatokat a VIS-be csak az arra megfelelően felhatalmazott konzuli személyzet rögzítheti a VIS-rendelet 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikke, valamint 9. cikkének 5. és 6. pontja értelmében.”

A 23. oldalon, az 54. cikk 3. pontjának b) alpontjában:

a következő szövegrész:

„b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:”

helyesen:

„b) a 4. pont a következőképpen módosul:”.

Helyesbítés a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez (VIS-rendelet)

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 218., 2008. augusztus 13.)

A 64. és 65. oldalon, az 5. cikk (1) bekezdésében:

a következő szövegrész:

„(1) Csak a következő kategóriájú adatokat kell a VIS-ben rögzíteni:

- a) a 9. cikk (1)–(4) bekezdésében és a 10–14. cikkeken említett alfanumerikus adatok a kérelmezőről, valamint az igényelt, a kiállított, a visszautasított, a törölt, a visszavont vagy a meghosszabbított vízumról;
- b) a 9. cikk (5) bekezdésében említett fényképek;
- c) a 9. cikk (6) bekezdésében említett ujjlenyomatadatok;
- d) a 8. cikk (3) és (4) bekezdésében említett kapcsolódás más kérelmekhez.”

helyesen:

„(1) Csak a következő kategóriájú adatokat kell a VIS-ben rögzíteni:

- a) a 9. cikk 1–4. pontjában és a 10–14. cikkeken említett alfanumerikus adatok a kérelmezőről, valamint az igényelt, a kiállított, a visszautasított, a törölt, a visszavont vagy a meghosszabbított vízumról;
- b) a 9. cikk 5. pontjában említett fényképek;
- c) a 9. cikk 6. pontjában említett ujjlenyomatadatok;
- d) a 8. cikk (3) és (4) bekezdésében említett kapcsolódás más kérelmekhez.”

A 68. oldalon, a 15. cikk (2) bekezdésének d) pontjában:

a következő szövegrész:

„d) a 9. cikk (4) bekezdésének f) pontjában említett természetes személy vezetékneve, utóneve és címe, vagy az ott említett cég/egyéb szervezet neve és címe;”

helyesen:

„d) a 9. cikk 4. pontjának f) alpontjában említett természetes személy vezetékneve, utóneve és címe, vagy az ott említett cég/egyéb szervezet neve és címe;”.

A 69. oldalon, a 17. cikk 12., 13. és 14. pontjában:

a következő szövegrész:

- „12. azon esetek, amikor a 9. cikk (6) bekezdésében említett adatok az (8) cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban tényszerűen nem adhatók meg;
- 13. azon esetek, amikor a 9. cikk (6) bekezdésében említett adatok a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban jogi okokból nem adhatók meg;
- 14. azon esetek, amikor elutasították azon személy vízumát, aki a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban tényszerűen nem tudta megadni a 9. cikk (6) bekezdésében említett adatokat.”

helyesen:

- „12. azon esetek, amikor a 9. cikk 6. pontjában említett adatok a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban tényszerűen nem adhatók meg;
- 13. azon esetek, amikor a 9. cikk 6. pontjában említett adatokat a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban jogi okokból nem kellett megadni;
- 14. azon esetek, amikor elutasították azon személy vízumát, aki a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatával összhangban tényszerűen nem tudta megadni a 9. cikk 6. pontjában említett adatokat.”

A 70. oldalon, a 19. cikk (2) bekezdésének a) pontjában:

a következő szövegrész:

„a) státusinformáció, valamint az igénylőlapról vett, a 9. cikk (2) és (4) bekezdésében említett adatok;”

helyesen:

„a) státusinformáció, valamint az igénylőlapról vett, a 9. cikk 2. és 4. pontjában említett adatok;”.

A 70. oldalon, a 20. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében:

a következő szövegrész:

„Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk (4) bekezdésének a) és/vagy c) pontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.”

helyesen:

„Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk 4. pontjának a) és/vagy c) alpontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk 4. pontjának b) alpontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.”

A 70. oldalon, a 20. cikk (2) bekezdésének b) pontjában:

a következő szövegrész:

„b) a 9. cikk (4) bekezdésében említett, az igénylőlapról átvett adat;”

helyesen:

„b) a 9. cikk 4. pontjában említett, az igénylőlapról átvett adat;”.

A 70. és a 71. oldalon, a 21. cikkben:

a következő szövegrész:

„21. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés a menedékjog iránti kérelem elbírálásáért való felelősség megállapításához

(1) A 343/2003/EK rendelet 9. és 21. cikkével összhangban, kizárólag egy menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározásának céljából az illetékes menekültügyi hatóságok a menedékjogot kérő ujjlenyomatával történő kereséshez férnek hozzá. Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk (4) bekezdésének a) és/vagy c) pontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.

(2) Ha az (1) bekezdésben felsorolt adatokkal lefolytatott keresés azt mutatja, hogy a menedékjog iránti kérelem dátumát megelőzően egy hat hónapnál nem hosszabb érvényességi idővel kiadott vízum és/vagy a menedékjog iránti kérelem dátumát megelőzően egy hat hónapnál nem hosszabb lejáratú időre meghosszabbított vízum került rögzítésre a VIS-ben, az illetékes menekültügyi hatóság az ilyen vízumra vonatkozóan kizárólag az (1) bekezdésben említett célokból a kérelemfájl következő adataiba, valamint a házastársra és a gyermekekre vonatkozó, a g) pontban felsorolt, a 8. cikk (4) bekezdése szerinti adatokba tekinthet be:

- a) a kérelem száma és a vízumot kiadó vagy meghosszabbító hatóság, valamint, hogy a hatóság valamely másik tagállam képviselőjében adta-e ki a vízumot;
- b) az igénylőlapról átvett, a 9. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok;
- c) a vízum típusa;
- d) a vízum érvényességi ideje;
- e) a tartózkodás tervezett időtartama;
- f) fényképek;
- g) a házastársra és a gyermekekre vonatkozó, kapcsolódó kérelemfájl(ok)ban szereplő, a 9. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok.

(3) A VIS-be az (1) és (2) bekezdés szerint történő betekintést kizárólag a 343/2003/EK rendelet 21. cikkének (6) bekezdésében említett, kijelölt nemzeti hatóságok végezhetik.”

helyesen:

„21. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés a menedékjog iránti kérelem elbírálásáért való felelősség megállapításához

(1) A 343/2003/EK rendelet 9. és 21. cikkével összhangban, kizárólag egy menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározásának céljából az illetékes menekültügyi hatóságok a menedékjogot kérő ujjlenyomatával történő kereséshez férnek hozzá.

Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk 4. pontjának a) és/vagy c) alpontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk 4. pontjának b) alpontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.

(2) Ha az (1) bekezdésben felsorolt adatokkal lefolytatott keresés azt mutatja, hogy a menedékjog iránti kérelem dátumát megelőzően egy hat hónapnál nem hosszabb érvényességi idővel kiadott vízum és/vagy a menedékjog iránti kérelem dátumát megelőzően egy hat hónapnál nem hosszabb lejáratú időre meghosszabbított vízum került rögzítésre a VIS-ben, az illetékes menekültügyi hatóság az ilyen vízumra vonatkozóan kizárólag az (1) bekezdésben említett célokból a kérelemfájl következő adataiba, valamint a házastársra és a gyermekekre vonatkozó, a g) pontban felsorolt, a 8. cikk (4) bekezdése szerinti adatokba tekinthet be:

- a) a kérelem száma és a vízumot kiadó vagy meghosszabbító hatóság, valamint, hogy a hatóság valamely másik tagállam képviselőjében adta-e ki a vízumot;
- b) az igénylőlapról átvett, a 9. cikk 4. pontjának a) és b) alpontjában említett adatok;
- c) a vízum típusa;
- d) a vízum érvényességi ideje;
- e) a tartózkodás tervezett időtartama;
- f) fényképek;
- g) a házastársra és a gyermekekre vonatkozó, kapcsolódó kérelemfájl(ok)ban szereplő, a 9. cikk (4) pontjának a) és b) alpontjában említett adatok.

(3) A VIS-be az (1) és (2) bekezdés szerint történő betekintést kizárólag a 343/2003/EK rendelet 21. cikkének (6) bekezdésében említett, kijelölt nemzeti hatóságok végezhetik.”

A 71. oldalon, a 22. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében:

a következő szövegrész:

„Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk (4) bekezdésének a) és/vagy c) pontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.”

helyesen:

„Amennyiben az adott személy ujjlenyomata nem használható fel vagy az ujjlenyomattal végzett keresés eredménytelen, a keresést a 9. cikk 4. pontjának a) és/vagy c) alpontjában említett adatok alapján végzik el; ez a keresés a 9. cikk 4. pontjának b) alpontjában említett adatokkal együtt is elvégezhető.”

A 71. oldalon, a 22. cikk (2) bekezdésének b) pontjában:

a következő szövegrész:

„b) a 9. cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett, az igénylőlapról származó adatok;”

helyesen:

„b) a 9. cikk 4. pontjának a), b) és c) alpontjában említett, az igénylőlapról származó adatok;”.

A 71. oldalon, a 22. cikk (2) bekezdésének e) pontjában:

a következő szövegrész:

„e) a házastársra és a gyermekekre vonatkozó kapcsolódó kérelemfájl(ok)ban szereplő, a 9. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok.”

helyesen:

„e) a házastársra és a gyermekekre vonatkozó kapcsolódó kérelemfájl(ok)ban szereplő, a 9. cikk 4. pontjának a) és b) alpontjában említett adatok.”

A 74. oldalon, a 31. cikk (2) bekezdésében:

a következő szövegrész:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a 9. cikk (4) bekezdésének a), b), c), k) és m) pontjában említett adatok a mellékletben felsorolt harmadik országok [...]”

helyesen:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a 9. cikk 4. pontjának a), b), c), k) és m) alpontjában említett adatok a mellékletben felsorolt harmadik országok [...]”.

A 76. oldalon, a 37. cikkben:

a következő szövegrész:

„37. cikk

Tájékoztatási jog

(1) A kérelmezőket és a 9. cikk (4) bekezdésének f) pontjában említett személyeket a felelős tagállam tájékoztatja a következőkről:

- a) a 41. cikk (4) bekezdésében említett adatkezelő személyazonossága, elérhetőségeit is beleértve;
- b) a cél, amiért az adat a VIS-ben feldolgozásra kerül;
- c) az adat címzettjeinek kategóriái, ideértve a 3. cikkben említett hatóságokat is;
- d) az adat megőrzési ideje;
- e) az, hogy az adatgyűjtés kötelező a kérelem elbírálásához;
- f) a rájuk vonatkozó adatokhoz való hozzáférési jogosultság, a rájuk vonatkozó téves adatok helyesbítésére vagy a rájuk vonatkozó, jogszerűtlenül feldolgozott adatok törlésére irányuló kérelem joga, beleértve az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárásokról szóló tájékoztatás jogát, valamint a 41. cikk (1) bekezdésében említett, a személyes adatok védelmével kapcsolatos igények meghallgatásáért felelős nemzeti felügyeleti hatóságok elérhetőségét.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást akkor kell megadni a kérelmezőnek, amikor a 9. cikk (4), (5), és (6) bekezdésében említett, az igénylőlapon szereplő adatokat, a fényképet és az ujjlenyomatot felveszik.

(3) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a 9. cikk (4) bekezdés f) pontjában említett személyeknek a meghívólevélről, a finanszírozásról és a szállásról szóló igazolást tartalmazó, az azok által a személyek által aláírt nyomtatványon kell megadni.

Az e személyek által aláírt nyomtatvány hiányában ezt a tájékoztatást a 95/46/EK irányelv 11. cikkének megfelelően kell megadni.”

helyesen:

„37. cikk

Tájékoztatási jog

(1) A kérelmezőket és a 9. cikk 4. pontjának f) alpontjában említett személyeket a felelős tagállam tájékoztatja a következőkről:

- a) a 41. cikk (4) bekezdésében említett adatkezelő személyazonossága, elérhetőségeit is beleértve;
- b) a cél, amiért az adat a VIS-ben feldolgozásra kerül;

- c) az adat címzettjeinek kategóriái, ideértve a 3. cikkben említett hatóságokat is;
- d) az adat megőrzési ideje;
- e) az, hogy az adatgyűjtés kötelező a kérelem elbírálásához;
- f) a rájuk vonatkozó adatokhoz való hozzáférési jogosultság, a rájuk vonatkozó téves adatok helyesbítésére vagy a rájuk vonatkozó, jogszerűtlenül feldolgozott adatok törlésére irányuló kérelem joga, beleértve az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárásokról szóló tájékoztatás jogát, valamint a 41. cikk (1) bekezdésében említett, a személyes adatok védelmével kapcsolatos igények meghallgatásáért felelős nemzeti felügyeleti hatóságok elérhetőségét.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást akkor kell megadni a kérelmezőnek, amikor a 9. cikk 4., 5., és 6. pontjában említett, az igénylőlapon szereplő adatokat, a fényképet és az ujjlenyomatot felveszik.

(3) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást a 9. cikk 4. pontjának f) alpontjában említett személyeknek a meghívólevélről, a finanszírozásról és a szállásról szóló igazolást tartalmazó, az azok által a személyek által aláírt nyomtatványon kell megadni.

Az e személyek által aláírt nyomtatvány hiányában ezt a tájékoztatást a 95/46/EK irányelv 11. cikkének megfelelően kell megadni.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU